BOSNA I HERCEGOVINA
URED ZA RAZMATRANJE ŽALBI
Filijala/Podružnica Mostar

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
КАНЦЕЛАРИЈА ЗА РАЗМАТРАЊЕ ЖАЛБИ
Филијала Мостар

Број: ЈН2-03-07-1-558-6/26
Мостар: 30.04.2026. године

Канцеларија за разматрање жалби БиХ, филијала Мостар, у Вијећу III, састављеном од чланова: Мирјане Антуновић, као предсједника вијећа, Илије Игњатића и Самира Шеховића, као чланова вијећа, рјешавајући по жалби понуђача Nexen д.о.о. Бања Лука број: NXN-762/26/Ж-2 од 23.03.2026. године, заступаног по пуномоћнику Борису Мандићу, адвокату из Источног Сарајева, изјављеној на Рјешење о усвајању жалбе број: 02-04-510-6/26 од 10.03.2026. године, у поступку јавне набавке – Реконструкција јавне расвјете на подручју општине Дрвар, уговорног органа Општина Дрвар, на основу члана 93. став (8), члана 104. и члана 111. став (1) тачка д) Закона о јавним набавкама ("Службени гласник БиХ" број: 39/14, 59/22 и 50/24) и члана 230. став (2) Закона о управном поступку ("Службени гласник БиХ" број: 29/02, 12/04, 88/07, 93/09, 41/13 и 53/16), на сједници одржаној 30.04.2026. године, донијела је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

1. Жалба се усваја.
2. Поништава се Рјешење о усвајању жалбе број: 02-04-510-6/26 од 10.03.2026. године, те се предмет враћа уговорном органу на поновни поступак, у којем ће по жалби жалиоца број: NXN-762/26/Ж од 02.03.2026. године донијети ново рјешење у складу са ставовима овог органа изнесеним у овом рјешењу.
3. Усваја се захтјев жалиоца за накнаду трошкова састава предметне жалбе, изјављеној по пуномоћнику/адвокату Борису Мандићу из Источног Сарајева у износу од 987,19 КМ.
4. Обавезује се уговорни орган Општина Дрвар, да жалиоцу „Nexen" д.о.о. Бања Лука, заступаном по пуномоћнику Борису Мандићу, адвокату из Источног Сарајева исплати трошкове поступка у укупном износу од 987,19 КМ, у року од 8 дана од дана пријема овог Рјешења.
5. Усваја се захтјев жалиоца за накнаду трошкова административне таксе у износу од 100,00 КМ, које ће уговорни орган исплатити жалиоцу у року од 8 дана од дана пријема овог Рјешења.
6. О повратy средстава уплаћених на име накнаде за покретање жалбеног поступка овај орган донијет ће посебно рјешење.

О б р а з л о ж е њ е

Уговорни орган Општина Дрвар (у даљем тексту: уговорни орган) покренуо је отвореним поступком јавну набавку - Реконструкција јавне расвјете на подручју општине Дрвар, за који је Обавјештење о набавци број: 871-1-3-2-3-7/26 објављено на

Порталу јавних набавки дана 19.02.2026. године, и Исправке за Обавјештења о набавци број: 871-1-3-2-8-8/26, број: 871-1-3-2-8-9/26, и број: 871-1-3-2-8-10/26, објављене на Порталу јавних набавки дана 06.03.2026. године, 11.03.2026. године и 12.03.2026. године На Рјешење о усвајању жалбе број: 02-04-510-6/26 од 10.03.2026. године, понуђач „Nexen" д.о.о. Бања Лука, заступан по пуномоћнику Борису Мандићу, адвокату из Источног Сарајева (у даљем тексту: жалилац) изјавио је предметну жалбу коју је уговорни орган у складу са чланом 100. став (6) Закона о јавним набавкама прослиједио овом органу код којег је запримљена дана 07.04.2026. године.

Жалилац у жалби наводи:

„Дана 13.03.2026. године, путем поште Жалитељ је запримио Рјешење бр.02-04-510-6/26 од 10.03.2026. године, којим се Жалба NXN-762/26/Ж од 02.03.2026. године Жалитеља „Nexen" доо Бања Лука усваја као основана.

Активна легитимација за подношење ове жалбе огледа се у чињеници да је предметну Тендерску документацију Жалитељ преузео са Портала јавних набавки, а заступање од стране адвоката пуномоћника у чињеници да Жалитељ као правно лице нема посебна знања у оквиру жалбеног поступка ЗЈН који представља lex specialis, то се предметно заступање јавља нужним.

Доказ о извршеној уплати накнаде за покретање жалбеног поступка (уплатница и Извод банке) упућен је директно од стране Жалитеља „Nexen" доо Бања Лука, у оригиналу, истог дана када и Жалба, препоручено, путем редовне поште, а у прилог ове Жалбе се доставља копија предметне уплатнице и извода.

Сходно наведеном, Жалитељ изјављује ову жалбу према наводима, а како слиједи.

Диспозитив побијаног Рјешења гласи:

УСВАЈА СЕ жалба број: NXN-762/26/Ж од 02.03.2026. године, запримљена путем поште, потенцијалног понуђача „NEXEN" д.о.о. Бања Лука, заступаног по пуномоћнику Борис Мандић, адвокат из Источног Сарајева, улица Карађорђева број 10, на Тендерску документацију у отвореном поступку јавне набавке радова — Реконструкција јавне расвјете на подручју општине Дрвар, обавјештење о набавци број: 871-1-3-2-3-7/26 од 19.2.2026. године и иста се сматра благовремена, допуштена и изјављена од овлаштеног лица и лица које има активну легитимацију."

Одлука, у дијелу у коме се жалба усваја, точка 1. Рјешења, као основана је сасвим у реду! Међутим, неправилност побијаног Рјешења се огледа у следећем.

1. Уговорни орган диспозитивом побијаног Рјешења на врло нејасан начин наводи: „2. Уговорни орган ће измијенити и допунити тендерску документацију, број: 02-04-510-3/26 од 18.02.2026. године објављену на порталу јавних набавки дана 19.02.2026. године, број обавјештења: 871-1-3-2-3-7/26 од 19.2.2026. године и исту објавити на порталу јавних набавки." чиме је поступио директно супротно одредби члана 100. став (4) ЗЈН када оставља одгодни услов.

Из диспозитива Рјешења се уопште не може утврдити који дио жалбе се усваја, који жалбени наводи се усвајају, нити која је посљедица усвајања жалбе. (!?)

Овако сачињено Рјешење, гдје се диспозитивом не рјешава о конкретној правној ситуацији, којим се не налаже исправка, доима се усмјереним на изигравање жалбеног поступка у цјелини.

Да је овакво поступање неправилно, у својој пракси је наведено утврђивао и Уред за разматрање жалби, па је тако у Рјешењу бр. ЈН2-01-07-1-704-15/17 од 18.01.2018. године заузео став, који гласи:

„...чињенице упућују на то да уговорни орган првенствено и прворедно није поступио сагласно чл. 100. ст. (3) Закона, с обзиром на то да је требао, а пропустио размотрити наводе жалитеља, те донијети одлуку којом квалификује изнесене наводе жалитеља основаним, а потом по истим приступити измјени тендерске документације, али у потпуности усклађено с правилима позване одредбе.

Наведено претпоставља да се, поступајући по жалби/ама, донесе одговарајућа одлука са свим елементима које садржава управни акт. Ради се о аналогном одлучивању као у управном поступку када се мора водити рачуна о томе да ли се ради о акту који има обиљежје акта којим се несметано упућује на одређену правну диспозицију, којом се нешто изричито одређује или се утврђује посљедица диспозитивом, јер се истим признаје право или изриче извршење одређене обавезе, односило рјешава конкретна ситуација која има обиљежје управне ствари."

Дакле, у ситуацији када је жалбене наводе усвојио као основане, Уговорни орган је био дужан да ту чињеницу констатује и утврди диспозитивом Рјешења - као извршивим дијелом одлуке.

Наведено је у директној супротности са начелом строгог формалног легалитета у поступку извршења, а према позитивним правним прописима Закона о извршном поступку који су у примјени у Босни и Херцеговини (члан 27. Закона о извршном поступку РС и ФБиХ, члан 23. ЗИП БиХ).

Наиме, у складу са начелом строгог формалног легалитета у поступку извршења уз приједлог за извршење мора се поднијети и извршна исправа на основу које се тражи извршење са потврдом извршности којом се доказује постојање претпоставке за усвајање приједлога за извршење из чега произилази да рјешење о извршењу мора бити идентично са извршном исправом, односно дужникова обавеза из извршне исправе - диспозитива мора бити идентична са обавезом из рјешења о извршењу.

Увидом у побијано Рјешење, недвојбено се уочава да је исто сачињено на начин да је неизвршиво, усљед неваљаног диспозитива.

Диспозитив Рјешења са оваквим недостацима сачињен је директно супротно члану 199. Закона о управном поступку, којим је прописано:

„(1) Диспозитивом се рјешава о предмету поступка у цијелости и о свим захтјевима странака о којима у току поступка није посебно ријешено. (...)".

Једноставним увидом у побијано Рјешење, неспорно се утврђује да Уговорни орган није испоштовао законске одредбе, то се побијано Рјешење јавља неправилно и незаконито донесеним, а посљедица томе јесте поништење истог у цијелости.

Овако сачињено Рјешење, гдје се диспозитивом не рјешава о конкретној правној ситуацији, којим се не налаже нити конкретизује било каква посљедица усвајања, доима се усмјереним на изигравање жалбеног поступка у цјелини.

Дакле, у ситуацији када је жалбу усвојио као основану, Уговорни орган је био дужан да ту чињеницу констатује и утврди диспозитивом Рјешења - као извршним дијелом одлуке, а не да оставља недоречености и непотпун диспозитив, којим не изриче било какву конкретизовану посљедицу.

Уред за разматрање жалби је већ одлучивао у идентичним ситуацијама када су уговорни органи неправилно и незаконито остављали одгодни услов, па је и у Рјешењу бр. ЈН2-03-07-1-2662-8/21 од 21.10.2021. године заузет следећи став:

„Увидом у предметни спис ово тијело је утврдило како је уговорно тијело објавило ТД број 02-19-1221/21 од рујна 2021. године заједно са Обавијести о набави број 665-7-3-26-3-34/21 од године. На исту је Жалитељ заступан по пуномоћнику, изјавио жалбу број NXN-158/21/Ж од 10.09.2021. године, коју је уговорно тијело Рјешењем број 02-19-1221/21 од 15.09.2021. године усвојило као основану. У точки 1. Рјешења број 02-19-1221/21 од 15.09.2021. године наведено је:

„1. Усваја се Жалба понудитеља „Nexen" д.о.о. Бања Лука изјављена на тендерску документацију за набаву радова Изградња стубне трафостанице за уређај за прочишћавање отпадних вода Томиславград", за коју је објављена обавијест о набави број: 665-7-3-26-3-34/21 од 01.09.2021. као основана. Измијењена тендерска документација бити ће учињена доступном свим понудитељима кроз систем е-набаве."

Чланком 100. став 3. ЗЈН прописано је ако је жалба правовремена, допуштена и уложена од овлаштене особе, уговорно тијело, разматрајући жалбу, може утврдити да је она дјеломично или у цијелости основана и својим рјешењем исправити радњу, подузети чињење или може постојећу одлуку или рјешење ставити изван снаге и замијенити је другом одлуком или рјешењем, или поништити поступак јавне набаве, те о томе обавијестити судионике у поступку јавне набаве на начин одређен овим Законом у року од пет дана од дана запримања жалбе.

Према напријед наведеној законској одредби, ово тијело упућује како уговорно тијело није поступило сукладно истој будући да није изнесене наводе жалитеља класificирало, односно утврдило основаност истих, те није постојећу ТД ставило изван снаге или замијенило другом одлуком или рјешењем, односно није подузео чињење које је посљедица усвојене жалбе жалитеља од 10.09.2021. године. Уговорно тијело неправилно наводи у алинеји 2. точке 1. Рјешења како ће измијењена ТД бити доступна свим понудитељима кроз систем е-набаве, а без да претходно подузима чињење које се огледа у утврђивању дијелова предметне ТД које треба измијенити према уложеним жалбеним наводи жалитеља од 10.09.2021. године. Према мишљењу овог тијела, уговорно тијело је поступило супротно напријед наведеној законској норми, те се овај жалбени навод усваја као основан."

Уред за разматрање жалби, рјешавајући у идентичној чињеничној и правној ситуацији, утврдио је незаконитост и неправилност одлуке уговорног органа, и то у Рјешењу бр. ЈН2-03-07-1-301-8/22 од 24.02.2022. године, а који став гласи:

„Основан је дио жалбеног навода да је побијано Рјешење сачињено на начин да диспозитив не рјешава о жалби на начин како то прописује члан 100. став (3) ЗЈН, а овај орган је увидом у ожалбено Рјешење број: 01-04/317/22 од 14.01.2022. године утврдио да истим уговорни орган тачком I дјелимично усвојио жалбу жалиоца број: NXN-214/22/Ж од 08.01.2022. године, а у тачки II је навео: Задужују се стручне службе уговорног органа да изврше измјену дијела тендерске документације на начин наведен у Образложењу овог Рјешења.

Наиме, чланом 100. став (3) ЗЈН је прописано да ако је жалба благовремена, допуштена и изјављена од овлашћеног лица, уговорни орган, разматрајући жалбу, може утврдити

да је она дјелимично или у цјелини основана и својим рјешењем исправити радњу, предузети чињење или може постојећу одлуку или рјешење ставити ван снаге и замијенити је другом одлуком или рјешењем, или поништити поступак јавне набавке, те о томе обавијестити учеснике у поступку јавне набавке на начин одређен овим законом, у року од пет дана од дана пријема жалбе.

Дакле, у ситуацији када је жалбени навод, усвојио као основан, уговорни орган је био дужан да ту чињеницу констатује и утврди диспозитивом Рјешења - као извршивим дијелом рјешења, а не да оставља накнадне и одгодне услове да ће се у будућности нешто мијењати наводећи „Задужују се стручне службе уговорног органа да изврше измјену дијела тендерске документације на начин наведен у Образложењу овог Рјешења" , јер је образложење дио рјешења у којем се наводи све што је везано за ток управног поступка и чињенице на којима је изведен закључак на којем је заснована одлука о главној ствари“

Такође, став по предметном питању заузет је и у пракси Уреда за разматрање жалби, конкретно у Рјешењу бр. ЈН2-02-07-1-1423-7/22 од 14.06.2022. године, а који гласи:

„Увидом у побијано Рјешење уговорног органа, утврђено је, да истим није рјешавано о свим захтјевима из жалбе — трошковима за састав жалбе по адвокату пуномоћнику за жалбу коју је усвојио као дјеломично основану, наиме, одредбом чланка 199. Став 1. Закона о управном поступку, прописано је: „Диспозитивом се рјешава о предмету поступка у цијелости и о свим захтјевима странака о којима у тијеку поступка није посебно ријешено “ Како предметним Рјешењем није рјешавано диспозитивом, као нити посебним Рјешењем, жалитељ оправдано оспорава наведени недостатак, сиједом чега овај жалбени навод је основан. Основано Жалитељ истиче и чињеницу да је побијано Рјешење сачињено на начин, да диспозитив не рјешава о жалби на начин како то прописује члан 100. став (3) Закон о јавним набавкама (Службени гласник БИХ број 39/14) - а то је да Уговорни орган може ,рјешењем исправити радњу, предузети чињење или може постојећу одлуку или рјешење ставити ван снаге и замијенити је другом одлуком или рјешењем међутим насупрот Законом остављеном могућности, Уговорни орган диспозитивом побијаног Рјешења оставља „одгодни услов“ у коме наводи да:

„(...) 2. Ово Рјешење је основ за предузимање радње исправљања од стране Уговорног органа и измјену тендерске документације

(...) 3. Уговорни орган ће о предузетој радњи измјене обавијестити све потенцијалне учеснике у поступку (...)“

На концу, новија пракса Уреда за разматрање жалби, утврдила је неправилност и незаконитост у идентичним правним и чињеничним ситуацијама, те је тако у Рјешењу бр. ЈН2-03-07-1-431-7/23 од 22.03.2023. године заузео следећи став:

„(...) ово тијело истиче да је чланком 100. ставак (3) ЗЈН (Службени гласник БиХ број 39/14 и 59/22) прописано:

(3) Ако је жалба благовремена, допуштена и изјављена од овлаштене особе и особе која има активну легитимацију, уговорно тијело, разматрајући жалбу, може утврдити даје она дјеломично или у цијелости основана и својим риешением исправити радњу, предузети чињење, измијенити и/или допунити тендерску документацију или може постојећу одлуку или рјешење ставити ван снаге и замијенити је другом одлуком или рјешењем, или поништити поступакјавне набаве у случају да су испуњени увјети из чланка 69. ст. (2) и (3) овог закона, те о томе обавијестити учеснике у поступку јавне

набаве на начин одређен овим законом, у року од пет дана од дана пријема жалбе.
Имајући у виду цитирану одредбу ЗЈН, ово тијело констатира да уговорно тијело није поступило у складу са истом, будући да својим рјешењем није исправило радњу, предузело чињење, односно диспозитивом Рјешења није измијенило тендерску документацију, како то и прописује чланак 100. ставак (3) ЗЈН, већ је у точки II диспозитива Рјешења уговорно тијело само констатирало да је потребно измијенити тендерску документацију и измијењену тендерску документацију објавити на порталу јавних набава, а што је супротно чланку 100. ставак (3) ЗЈН, будући да наведени чланак прописује да уговорно тијело својим рјешењем исправља радњу, предузима чињење, мијења и/или допуњава тендерску документацију, па је свако одгађање исправљања радње, односно у конкретном случају одгађање радње исправљања тендерске документације са јасним одређењем (у диспозитиву рјешења) да се иста мијења, у којем дијелу и како, у супротности са цитираним чланком 100. ставак (3) ЗЈН. Стога како је из диспозитива побијаног Рјешења само евидентно да се мијења рок за достављање понуда до 06.03.2023. године, док је за остале дијелове ТД супротно чланку 100. ставак (3) ЗЈН уговорно тијело само паушално навело да је потребно измијенити тендерску документацију и измијењену тендерску документацију објавити на порталу јавних набава, навод жалитеија се сматра утемељеним."
У конкретном случају, Уговорни орган је донио Рјешење којим „усваја жалбу" Жалитеља изјављену на Тендерску документацију, али диспозитив побијаног Рјешења не садржи никакву посљедицу усвајања жалбе, нити одређује било какву радњу, обавезу или исправку, што је обавезни садржај диспозитива према одредбама Закона о јавним набавкама и Закона о управном поступку. Из диспозитива није јасно шта се тачно мијења, нити у ком року и на који начин се поступање извршава. Таквим обликовањем, Рјешење је неизвршиво, оставља одгодне и недифинисане услове, те онемогућава Жалитељу остваривање права на принудно извршење. У потпуној супротности с чланом 100. став (4) ЗЈН и чланом 199. став (1) ЗУП-а, Уговорни орган није конкретизовао посљедице усвајања жалбе, што представља битну повреду поступка и основ за поништење Рјешења.
С тим у вези, жалбени навод ваља усвојити као основан, и наложити Уговорном органу да донесе Рјешење у складу са законом Члан 100. став (3) ЗЈН) и захтјевима из иницијалне жалбе Жалитеља од 02.03.2026 године, којим ће диспозитивом утврдити основаност жалбених навода, констатовати, утврдити и конкретизовати посљедицу усвајања жалбе.
Жалитељ на овом мјесту посебно наглашава и истиче да су Законом о јавним набавкама предвиђене жалбе на одлуке Уговорног органа, и жалбе на тендерску/измјењену тендерску документацију, па се овакво поступање Уговорног органа сачињавањем инвалидног рјешења јавља двоструко неправилним, јер проузрокује више потенцијалних жалби, а што није у складу са чланом 3. ЗЈН - најефикасније трошење јавних средстава (превасходно вријеме, а потом излагање финансијским трошковима усљед незаконитог рада), али је и у супротности са начелом заштите слобода и права грађана и јавног интереса из члана 5. ЗоУП БиХ, начела економичности и ефикасности.
Имајући у виду све претходно наведено, предметни жалбени навод ваља усвојити као основан, те наложити Уговорном органу да употпуни диспозитив, а како би се поступак

провео у складу са позитивним правним прописима.

2. Жалитељ указује на неправилно и незаконито поступање Уговорног органа у погледу достављања побијане Одлуке, будући да је исти достављен директно правном лицу „Nexen" доо Бања Лука путем поште, а не пуномоћнику, чиме је дошло до повреде одредби Закона о управном поступку, у ситуацији достављања писмена када странка има ангажованог пуномоћника.

Наиме, Уговорни орган је дана 13.03.2026. године путем поште доставио побијану Одлуку директно правном субјекту „Nexen" доо Бања Лука, иако је Жалба по којој је рјешавано Одлуком, изјављена путем пуномоћника - адвоката, уз које је достављена пуномоћ за заступање до окончања поступка.

На овакав начин, Уговорни орган је преркршио одредбе Закона о управном поступку, а које се тичу достављања писмена.

Према одредби члана 117. Закона о јавним набавкама, Тужени жалбени поступак води према одредбама тог Закона и Закона о управном поступку, а жалбени поступак заснива се на начелима јавне набавке (члан 3. ЗЈН) и управног поступка.

Према одредби члана 3. Закона о управном поступку, тај се закон примјењује у поступању у свим управни стварима, а само се поједина питања управног поступка могу законом уредити друкчије, ако је то нужно за поступање у појединим управним подручјима те ако то није противно темељним одредбама и сврси тога Закона.

У складу са наведеним, Уговорни орган је био у обавези, односно пропустио је поступити у складу са одредбама члана 80. Закона о управном поступку БиХ и пуномоћнику/адвокату жалитеља доставити побијану Одлуку.

Осим што је наведено поступање неправилно и супротно Закону, исто је супротно и одавно заузетој пракси, која је заузела став да „Кад странку заступа пуномоћник сва писмена за странку обавезно се достављају том пуномоћнику." (Управни суд БиХ, У-1716/81 од 26.11.1981)

Такође, на овом мјесту, Жалитељ указује да је и Суд Босне и Херцеговине, одлучујући у питањима идентичне правне и чињеничне природе, и то у поступцима произашлим из поступка јавних набавки заузео став о неправилности оваквог начина достављања одлука, па је тако у Пресуди Суда Босне и Херцеговине бр. С1 3 У 036235 20 У од 24.01.2022. године заузет следећи став:

„Међутим основано се тужбом приговара о начину достављања оспореног акта и самим тим поступањем туженог по пресуди овога суда од 20.05.2020. године. Странка у поступку може да има пуномоћника, на основу одредбе члана 49. став 1. Закона о управном поступку, а радње које пуномоћник предузима у границама пуномоћја, према ставу 2. истог члана, имају исто правно дејство као да их је предузела странка. Странка и сама може предузимати радње у поступку. Орган који води поступак, а има сазнања о пуномоћнику, дужан је кореспонденцију обављати преко пуномоћника., па и када се ради о обавезном личном достављању. У конкретном случају неспорно је да је тужена имала сазнања о томе да је тужитељ имао пуномоћника будући да је уз жалбу доставио пуномоћ за заступање. Наиме, обавезно лично достављање представља обавјештавање странке у ситуацијама за које законодавац налази да су изузетно важне, попут почетка тока законског нпр. жалбеног рока, али и тада постоји презумпција да се достављањем пуномоћнику, врши достављање лично странци. Разлика се прави у односу на посредно

достављање, када се писмено може доставити лицима који нису странка ни њен пуномоћник, него лица у сродству или нека друга лица које закон одређује својим одредбама из члана 77. ЗУП-а.

Како је оспорени акт донесен уз повреде правила управног поступка на које је указано овом одлуком, ваљало је оспорени акт поништити примјеном члана 37. став 2. у вези са чланом 34. став 2. Закона о управним споровима БиХ. У поновном поступку ће тужена поступити по упутама ове пресуде, те правилном примјеном материјалног прописа донијети на закону засновану одлуку."

Поред наведеног, и сам Уред за разматрање жалби је заузео став о наведеном, и то у Рјешењу бр. ЈН2-03-07-1-1723-8/20 од 10.09.2020. године, а наведени став гласи:

„Разматрајући све наведено ово тијело је извршило увид у цјелокупну документацију и додатно од уговорног тијела затражило доказе у циљу расправљања предметне ствари у цијелости. Имајући у виду чињенице да жалитељ спори да није истом достављена предметна одлука о усвајању жалбе ово тијело је увидом у достављене доказе утврдило да је Измјена тендерске документације проистекла из одлуке о дјеломичном усвајању жалбе број: 02-492-4/20 од 22.06.2020. године која је достављена жалитељу (не пуномоћнику/одвјетнику) дана 25.06.2020. године и иста запримљена од стране понудитеља Ортостар д.о.о. Сарајево дана 26.06.2020. године.

Чланком 80. Закона о управном поступку БиХ прописано је да „достављање законском заступнику или пуномоћнику, ако их странка има, врши се на начин прописан у чл. 73. до 79. овога закона." С тим у вези, ово тијело наглашава да је је чланком 117. Закона о јавним набавама прописана супсидијама примјена Закона о управном поступку БиХ, те сукладно тому уговорно тијело је било у обвези, односно пропустило је поступити сукладно с одредбама чланка 80. Закона о управном поступку БиХ и пуномоћнику/одвјетнику жалитеља доставити одлуку о дјеломичном усвајању жалбе.(...)

О Наведеној неправилности, рјешавао је Уред за разматрање жалби и у новијој пракси - Рјешењу бр. ЈН2-03-07-1-283-9/24 од 29.02.2024. године, те заузео став:

„Чланком 80. ставак (1) ЗУП-а прописано је Достављање законском заступнику или пуномоћнику, ако их странка има, врши се на начин прописан у чл. 73. до 79. овог закона. Ставком (2) истог чланка прописано је Ако више странака имају заједничког законског заступника или пуномоћника у истом предмету, достављање се за све њих врши том законском заступнику, односно пуномоћнику. Ако странка има више пуномоћника, довољно је да се достављање изврши само једном од њих.

У контексту жалбеног навода и утврђеног чињеничног стања, ово тијело цијени жалбу основаном из разлога што је уговорно тијело очито поступило у супротности са одредбом чланка 100. ставак (3) ЗЈН којом је прописано ако је жалба благовремена, допуштена и изјављена од овлаштеног лица и лица које има активну легитимацију, уговорно тијело, разматрајући жалбу, може утврдити да је она дјелимично или у цијелости основана и својим рјешењем исправити радњу, предузети чињење, измијенити и/или допунити тендерску документацију или може постојећу одлуку или рјешење ставити ван снаге и замијенити је другом одлуком или рјешењем, или поништити поступак јавне набавке у случају да су испуњени увјети из чланка 69. ст. (2) и (3) овог закона, те о томе обавијестити учеснике у поступку јавне набаве на начин одређен овим

законом, у року од пет дана од дана пријема жалбе. Дакле, у ситуацији када је уговорно тијело утврдило да се ради о дјелимично основаној жалби, као у конкретном случају, било је дужно сада оспоравано Рјешење доставити пуномоћнику жалитеља који је овлаштен за пријем писмена према пуномоћи приложеној уз жалбу у име жалитеља како је то прописано горе цитираним одредбама ЗУП-а, а против којег рјешења се може изјавити жалба овом тијелу путем уговорног тијела, у року од десет дана од дана пријема рјешења како је то прописано одредбом чланка 100. ставак (4) ЗЈН.

Сукладно напријед наведеном, ово тијело утврђује како је жалба основана због чега налаже уговорном тијелу да пуномоћнику жалитеља достави Рјешење, број: 06-25-01/23-7 од 05.1.2023. године."

Наведена одредба о обавезности достављања пуномоћнику странке је с разлогом прописана, а наведено све из разлога да се странке не би доводиле у незавидан положај - да у доброј вјери држе да је акт од стране УО достављен и пуномоћнику, на начин и у складу како то предметна одредба члана 80. ЗоУП БиХ прописује и обавезује органе управе, од када се имају рачунати рокови за изјављивање жалбе.

Овакво поступање Уговорног органа је на велику штету Жалитеља, а из разлога јер се на овакав начин перфидно скраћују рокови за изјављивање жалбе, јер Жалитељ иако има пуномоћника кога је овластио за заступање, то је законска претпоставка да се исто доставља пуномоћнику.

Жалитељ на овом мјесту указује и на праксу Уреда за разматрање жалби Филијала Бања Лука, у Рјешењу бр. ЈН2-02-07-1-2610-7/24 од 17.10.2024. године у коме је заузет став по наведеном питању, а који гласи:

„Овај орган, према жалбеном наводу који је изнесен у жалби: „...на неправилно и незаконито поступање Уговорног органа у погледу достављања оспораване Одлуке, будући да је иста достављена директно правном лицу „Nexen" доо Бања Лука путем електронске поште, а не пуномоћнику, чиме је дошло до повреде одредби Закона о управном поступку, у ситуацијама достављања писмена када странка има ангажованог пуномоћника", на основу изнешеног као и изјашњења уговорног органа, види се да је УО оспорену одлуку доставио правном лицу а не његовом овлаштеном заступнику.

Како је жалилац ангажовао свог заступника што се види из приложене пуномоћи, УО је био дужан сваки документат на и оспорени доставити на адресу овлаштеног представника привредног субјекта.

Овакав став је потврђен у више судских пресуда, те је овај жалбени навод основан."

На овом мјесту, поред претходно цитиране судске праксе, Жалитељ посебно истиче и наглашава, да је Суд Босне и Херцеговине на Порталу судске праксе у Босни и Херцеговини, објавио као званичан став судске праксе, сентенцу:

„У случају када странка има пуномоћника достављање се има вршити пуномоћнику на начин прописан чланом 73. до 79. Закона о управном поступку, а не непосредно странци."

Доказ: Преслик web странице Портала судске праксе https://sudskapraksa.pravosudje.ba/case-law-documents/922/details

Предметни став је заузет у Пресуди Апелационог вијећа Суда Босне С1 3 У 001818 10 Увл од 01.12.2010. године.

Став по наведеном питању, заузет је и у најновијој пракси Уреда за разматрање жалби

Филијлала Мостар који је у Рјешењу бр. ЈН2-03-07-1-1975-7/25 од 30.12.2026. године заузео став који гласи: „Увидом у предметни спис ово тијело је утврдило како је уговорно тијело након запримања жалбе жалитеља од 07.11.2025. године изјављене на Одлуку о избору најповољнијег понудитеља од 28.10.2025. године донијело Закључак од 19.11.2025. године којом је исту одбацило као недопуштену и неблаговремену. Предметни Закључак је достављен жалитељу путем препоручене поште на адресу жалитеља Nexen д.о.о. Бања Лука, Ул. Козарска 61б, 78 000 Бања Лука дана 24.11.2025. године (доказ о праћењу и уручењу пошиљке са бројем пошиљке). Жалитељ је уз жалбу од 07.11.2025. године изјављену на Одлуку о избору најповољнијег понудитеља од 28.10.2025. године приложио пуномоћ за правно заступање одвјетника Бориса Мандића из И.Сарајева, којом је овлаштен за подузимање свих неопходних радњи заступања у предметном поступку сукладно одредбама чланка 305. и 306. Закона о парничном поступку, ЗУП-а, ЗСУ-а и ЗИП-а, као и да у име властодавца наплати трошкове поступка и заступа до окончања поступка, те да је овлаштен и за послове за које је потребна посебна пуномоћ.

У вези са напријед наведеним ово тијело упућује како је одредбом чланка 117. ЗЈН прописана супсидијама примјена правила управног поступка, односно ЗУП-у за поступак пред овим тијелом који није уређен одредбама ЗЈН. Надаље чланком 73-79 ЗУП уређен је начин достављања писмена странци, те је чланком 80. истог прописано како се достављање законском заступнику или пуномоћнику, ако их странка има, врши се на начин прописан у чл. 73. до 79. ЗУП, односно ако више странака имају заједничког законског заступника или пуномоћника у истом предмету, достављање се за све њих врши том законском заступнику, односно пуномоћнику или ако странка има више пуномоћника, довољно је да се достављање изврши само једном од њих.

С тим у вези, како стање у спису указује, уговорно тијело је Закључак од 19.11.2025. године који жалитељ оспорава предметном жалбом доставио директно жалитељу (Nexen д.о.о. Бања Лука), а не пуномоћнику овлаштеном за заступање жалитељ иако је уз исту достављена пуномоћ пуномоћника- одвјетника за заступање до окончања поступка. Ово тијело упућује како је одредбом чланка 49. ставак 1., а у вези са ставком 2. ЗУП прописано како странка, односно њен законски заступник може одредити пуномоћника који ће је заступати у поступку, осим у радњама у којима је потребно да сама странка даје изјаве, те се радње у поступку, које пуномоћник подузимају границама пуномоћи, имају исто правно дјеловање као да их је преузела сама странка. Како из предметног списа произлази уговорно тијело је имало сазнања о заступању жалитеља путем пуномоћника, стога је било дужно у складу законских прописа да сву писану коресподенцију врши путем пуномоћника. У контексту разматраног жалбеног навода и стања у спису ово тијело утврђује како је уговорно тијело на описани начин повриједило одредбе ЗУП, конкретније чланка 80. ставак 1. и 2., чија је супсидијарна примјена у поступцима јавних набава уређена чланком 117. ЗЈН, чиме је непосредно узроковао штету жалитељу у смислу временског рока за изјављивање жалбе у предметном поступку јавне набаве. Сукладно наведеном ово тијело усваја жалбени навод жалитеља као основан."

Имајући у виду повреде ЗоУП БИХ које је Уговорни орган починио, директно супротно позитивним правним прописима, судској пракси Суда БиХ и УРЖ, предметни жалбени

навод ваља усвојити као основан.
Имајући у виду неправилности, незаконитости у поступању Уговорног органа, Жалитељ опреза ради, истиче и даље неправилности у поступању Уговорног органа, а у вези са побијаним Рјешењем.
3. Побијано Рјешење у дијелу којим се одбијају трошкови накнаде састава жалбе по адвокату пуномоћнику је неправилно и незаконито.
Уговорни орган је у тачки 3. диспозитива побијаног Рјешења одбио захтјев за накнаду трошкова састава жалбе по адвокату пуномоћнику, иако је жалбу усвојио као основану, што представља неправилно и незаконито поступање, а нарочито када у образложењу наведено ни не спомиње, па се неправилност и незаконност побијаног Рјешења јавља двоструким - јер је диспозитив у супротности са образложењем.
Тако је у тачки 3. диспозитива побијаног Рјешења наведено:
„3. Уговорни орган одбија као неосноване захтјеве жалитеља за накнаду трошкова поступка сходно члану 56. став 1., 2. и 3. Закона о јавним набавкама БиХ („Службени гласник БиХ", број: 39/14, 59/22 и 50/24) и тачки 7.2. Појашњење, измјена и допуна тендерске документације у Тендерској документацији, којим је потенцијалним понуђачима омогућено тражење појашњења тендерске документације, гдје заинтересовани кандидати/понуђачи могу, у писаној форми, тражити од уговорног органа појашњење тендерске документације благовремено, али најкасније 10 дана прије истека рока за подношење захтјева за учешће или понуда"
У образложењу, Уговорни орган уопште ни не спомиње разлоге за овакав став.
Наведено у диспозитиву није нити може бити разлог за одбијање захтјева за накнаду трошкова у случају када је жалба усвојена као основана.
Наведено поступање је у директној супротности са праксом Уреда за разматрање жалби, али и у супротности са заузетом праксом, како Уреда за разматрање жалби, тако и у супротности са ставовима заузетим у пресудама Суда Босне и Херцеговине.
У коначном, будући да је жалба усвојена и да жалитељ има право на ангажовање стручне помоћи, то му припада право на накнаду трошкова за састав жалбе по пуномоћнику адвокату.
Суд Босне и Херцеговине је у Пресуди бр. С1 3 У 022275 16 У од 26.01.2018. године заузео сљедећи став: „Понуђач је у жалбеном поступку имао право да затражи стручну помоћ од субјекта који је у складу с важећим прописима овлаштен да му је пружи као и да захтјева да му издаци које је том приликом учинио буду надокнађени. При том је без утицаја на остваривање овог права однос између неопходности и трошкова заступања, пошто се од понуђача не може очекивати да сноси било какве, макар и незнатне трошкове, уколико су они проузроковани незаконитим и/или неправилним радом уговорног органа. Трошкови за састављање правног лијека прописани су адвокатском тарифом, њихова висина није арбитрарно одређена, нити на било који начин зависи од воље понуђача. Ово судско вијеће указује да сувише рестриктивни тумачењем одредби закона о управном поступку које се односе на трошкове поступка може се доћи у ситуацију да се без основа ограничи уставно право понуђача на правну помоћ односно ускрати његово законско право да му трошкови ангажовања правне помоћи буду надокнађени у ситуацији када је био принуђен да користи правно средство како би отклонио посљедице незаконитог и неправилног рада органа управе."

Уред за разматрање жалби већ рјешавао у идентичним ситуацијама, те је утврдио неправилност поступања Уговорних органа а како је то у предметном случају. Став о наведеном заузет је у Рјешењу Уреда за разматрање жалби бр. ЈН2-03-07-1-849-8/20 од 21.05.2020. године.

Уред за разматрање жалби, рјешавајући у идентичној правној и чињеничној ситуацији, заузео је следећи став у Рјешењу бр. ЈН2-03-07-1-301-8/22 од 24.02.2022. године а који гласи:

„У трећем жалбеном наводу жалилац наводи даје уговорни орган донио неправилно и незаконито Рјешење у односу на тачку II, којом је одбио захтјев за накнаду трошкова жалбе, а коју је Рјешењем усвојио као основану.

(...) У вези са наведеним, овај орган упућује да је чланом 105. став (2) Закона управном поступку прописано: (...)

Дакле, из наведене законске одредбе произилази да је уговорни орган био дужан усвојити и трошкове правног заступања обзиром да је жалбу својим рјешењем усвојио."

Жалитељ се такође на овом мјесту позива и на став Уреда за разматрање жалби који је у Рјешењу бр. ЈН2-03-07-1-2018-7/24 од 02.08.2024. године, заузео став који гласи:

„С обзиром да је уговорно тијело Рјешењем од 21. 6. 2024. године усвојило жалбу жалитеља од 14.6.2024. године изјављену на ТД, али је одбило захтјев за накнаду трошкова састава жалбе по пуномоћнику/одвјетнику, те да је ово тијело усвојило предметну жалбу жалитеља од 28.6.2024. године, ово тијело у складу са чланком 119. ставак (5) ЗЈН, примјеном тарифног броја 3. Тарифе о наградама и наканди трошкова за рад адвоката у РС (Службени гласник РС број 68/05) усваја захтјев жалитеља за наканаду трошкова за састав жалбе од 14.6. 2024. године по одвјетнику у износу од 450,00 КМ, паушал 25% у складу с тарифним бројем 12. АТРС у износу од 112.50 КМ, што укупно износи 562,50 КМ. Ово тијело такође усваја и захтјев жалитеља за накнаду трошкова за састав предметне жалбе од 28.6.2024. године по одвјетнику у износу од 450,00 КМ, паушал 25% у складу с тарифним бројем 12. АТРС у износу од 112.50 КМ, што укупно износи 562.50 КМ, те обавезује уговорно тијело да жалитељу исплати трошкове за састав наведених жалби у укупном износу од 1.125,00 КМ."

Став по предметном питању, заузет је и у новијој пракси Уреда за разматрање жалби који је у Рјешењу бр. ЈН2-03-07-1-695-8/25 од 29.05.2025. године, заузео став који гласи:

„Како из предметног списа произлази уговорно тијело Рјешењем од 11.04.2025. године одбило захтјев за накнаду трошкова за састав жалбе по пуномоћнику изјављене на Одлуку и Закључак од 28.03.2025. године, док је претходним актима Одлуком и Закључком од 28.03.2025. године одбило захтјев за накнаду трошкова заступања по одвјетнику за жалбу изјављену на ТД од 20.03.2025. године. Такође предметна жалба жалитеља изјављена на Рјешење је је прослијеђена овом тијелу уз Изјашњење уговорног тијела којим одбија трошкове жалитеља за састав жалбе по пуномоћнику. Ово тијело истиче како је жалитељ имао право да затражи стручну помоћ за састав жалбе на тендерску документацију од субјекта који је у складу с важећим прописима овлаштен даје пружа као и да захтијева да му ти трошкови буду надокнађени. При томе је без утјецаја на остваривање овог права однос између неопходности и трошкова заступања, будући се од понудитеља не може захтијевати да сносе макар и незнатне трошкове проузроковане незаконитим/неправилним поступањем уговорног тијела. Трошкови

заступања прописани су Тарифом о наградама и накнади за рад адвоката у РС, те жалитељу припада право на накнаду трошкова по предметној жалби од 25.04.2025. године, заједно са жалбама претходно изјављеним од 05.04.2025. године и 20.03.2025. године, будући да су исте у цијелости усвојене од уговорног тијела, те је незаконитим поступањем уговорног тијела проузрокована штета односно трошкови за жалитеља, а који како је претходно образложено има право затражити стручну помоћ за састав жалбе од субјекта који је у складу са прописима овлаштен даје пружа. Имајући у виду како је жалитељ за обадвије жалбе (од 20.03.2025. године и 05.04.2025. године) користио стручну помоћ за састав исти од пуномоћника/одвјетника, истом припадају трошкови за састав жалби у складу са Тарифом о наградама и накнади за рад адвоката у РС (Сл. Гласник РС бр. 111/24) заједно са трошковима за предметну жалбу. Сукладно напријед наведеном ово тијело усваја жалбу жалитеља као основану.

Надаље жалитељ наводи како је претходном жалбом захтијевано поништење Закључка којим је одбијен захтјев за накнаду трошкова, што је уговорно тијело Рјешењем усвојило и поништило Закључак, међутим није ријешило о трошковима жалбе на ТД изјављене од 20.03.2025. године, те је донијело Рјешење уз прекорачење захтјева из жалбе којим је тражено поништење Одлуке од 28.03.2025. године у побијеном дијелу односно у дијелу који се односи на точку 2. диспозитива, а не у цијелости, ово тијело утврђује да уговорно тијело прилико одлучивања о жалби жалитеља изјављеној на Одлуку и Закључак од 28.03.2025. године начинило пропуст у смислу одредби чланка 199. ставак 1. ЗУП, односно диспозитивом није ријешило о захтјеву за накнаду трошкова жалбе од 20.03.2025. године изјављеној на ТД, те је прекорачило овласти не поступајући у границама жалбе него је Одлуку од 28.03.2025. године поништило у цијелости и ако је жалбени навод жалитеља ишао у смјеру захтјева за поништење Одлуке у побијаном дијелу односно у односу на точку 2. диспозитива. На основу све наведеног и образложеног, ово тијело усваја овај дио жалбеног навода жалитеља као основан."

Додатна неправилност побијаног Рјешења огледа се у чињеници да се у диспозитиву наводи: „3. Уговорни орган одбија као неосноване захтјеве жалитеља за накнаду трошкова поступка сходно члану 56. став 1., 2. и 3. Закона о јавним набавкама БиХ („Службени гласник БиХ", број: 39/14, 59/22 и 50/24)(...)", док се у образложењу уопште не наводи разлог за такво поступање, тј. захтјев за накнаду трошкова се уопште не образлаже.

Како је јасно видљиво, диспозитив Рјешења је у супротности са образложењем, чиме је почињена битна повреда правила управног поступка прописана чланом 219а став (2) тачка 7):

„(...) (2) Битне повреде правила управног поступка постоје ако:

(...)

7) је диспозитив рјешења у супротности с образложењем, тако да није могуће утврђивање законитости у жалбеном поступку. "

Наведено представља само покушај Уговорног органа да избјегне обавезу плаћања основане жалбе, чија основаност сама по себи указује на незаконитост поступања Уговорног органа.

Жалитељ прије свега истиче да се ради о погрешном поступању када диспозитивом није ријешено о трошковима, али опреза ради истиче и следеће.

Жалитељ указује да је УО поступио директно супротно како пракси Уреда за разматрање жалби, тако и Суда Босне и Херцеговине, а што представља директан удар на правну сигурност, извјесност понуђача, уједначеност у поступању институција које надзиру правилност провођења поступака јавних набавки, самим тим нарушава се и владавина права.

Жалитеље се позива и на праксу Уреда за разматрање жалби који је рјешавао о питањима идентичне правне и чињеничне ситуације у Рјешењима бр. ЈН2-01-07-1-408-7/23 од 17.05.2023. године и Рјешењу бр. ЈН2-01-07-1-931-7/23 од 25.05.2023. године.

Из свега претходно наведеног, јасно произилази да је Уговорни орган погрешно и неправилно поступио, а овакво поступање нема утемељења како у закону тако ни у заузетој пракси како Уреда за разматрање жалби тако и у судској пракси Суда Босне и Херцеговине.

4. Рјешење је неправилно донесено. У диспозитиву побијаног Рјешења тачком 4. се наводи „Рјешење ступа на снагу данаом домошења."

На овакав начин, Уговорни орган је повриједио правила управног поступка/јавних набавки тиме што је одредио да побијано Рјешење ступа на снагу даном доношења. Наиме, одредбом члана 70. Закона о јавним набавкама и чланом 197. став (3) Закона о управном поступку одређено је да обавезни елемент Одлуке/Рјешења представља поука о правном лијеку, док је чланом 101. став (1) ЗЈН одређено да понуђачи имају право жалбе у року од 10 дана од дана пријема тог акта. То значи да у поступцима јавних набавки, а у складу са општим принципима Закона о управном поступку БиХ, успостављена коначност управних аката која одређује да Рјешење о усвајању жалбе (као акт којим се одлучује о правима и обавезама понуђача) не може ступити на снагу даном доношења како наводи Уговорни орган у диспозитиву већ само по протеку жалбеног рока (пасивна коначност) или по доношењу одлуке по изјављеној жалби (активна коначност). Сходно томе, одређивање ступања на снагу са даном доношења је противзаконито.

Овакав став Уговорног органа је незаконит и противан одредби члана 110. ЗЈН - суспензивно дејство жалбе.

У прилог наведеном говори и став Уреда за разматрање жалби Филијала Сарајево заузет у Рјешењу број ЈН2-01-07-1-328-6/18 од 11.07.2018. године, који гласи:

„Овај орган констатује да је у члану 4. наведено да „ова одлука ступа на снагу даном доношења". Наведено је незаконито будући да се на наведену одлуку може упутити жалба која има суспензивем учинак, чиме се поступак не може наставити нити одлука може ступити на снагу даном доношења."

Управо о неправилности и незаконитости наведеног, Уред за разматрање жалби Филијала Мостар заузео је став у Рјешењу бр. ЈН2-03-07-1-2900-8/20 од 03.12.2020. године, који гласи:

„Везано за навод жалитеља да у побијаној одлуци стоји да „Ова одлука ступа на снагу даном доношења", ово тијело констатира да је наведено поступање уговорног тијела незаконито, самим тиме и контрадикторно с обзиром да је наведеном одлуком прописано улагање правног лијека, жалбе, која има суспензивно дјеловање. Све наведено чини побијану одлуку незаконитом и правно неодрживом." (страна 11, пасус други Рјешења)

Пракса Уреда за разматрање жалби Филијала Бања Лука заузела је идентичан став, тако у Рјешењу бр. ЈН2-02-07-1-3535-8/20 од 18.02.2021. године, говори о неправилности и незаконитости оваквог поступања Уговорних органа:

„Основан је жалбени навод даје Одлука о избору најбоље оцијењеног понуђача број: Уп-307/20 од 17.11.2020. године незаконита, јер тачка 5. диспозитива Одлуке није у складу са Законом о јавним набавкама и Законом о управном поступку.

Тачком 5. диспозитива Одлуке о избору најбоље оцијењеног понуђача број: Уп-307/20 од 17.11.2020. године наведено је: „Ова Одлука ступа на снагу даном доношења"

У конкретном случају тачка 5. диспозитива Одлуке у којој се истиче да Одлука ступа на снагу даном доношења није у складу са Поуком о правном лијеку у истој Одлуци, јер исту искључује и као таква није у складу са чланом 101. став (1) тачка д) Закона о јавним набавкама Босне и Херцеговине („Службени гласник БиХ" број: 30/14 од 19.05.2014. године), јер жалба се може изјавити најкасније 10 дана по пријему одлуке којом се одлучује о појединачном праву из јавне набавке у односу на поступак прегледа и оцјене способности, те поступак прегледа, оцјене и избора најповољнијег понуђача, односно коначност управних којим се одлучује о правима и обавезама понуђача не може ступити на снагу даном доношења, како наводи Уговорни орган у тачки 5. Одлуке број: Уп-307/20 од 17.11.2020.године, већ само по протеку жалбеног рока (пасивна коначност) или по доношењу одлуке по изјављеној жалби (активна коначност), јер у складу са чланом 111. став (13) Закона о јавним набавкама Босне и Херцеговине само је Рјешење или Закључак Уреда за разматрање жалбе коначно и извршно.

Поред горе наведеног, тачка 5. диспозитива Одлуке о избору најбоље оцијењеног понуђача број: Уп-307/20 од 17.11.2020. године, гдје је наведено да Одлука ступа на снагу даном доношења, није нити у складу са чланом 110. Закона о јавним набавкама Босне и Херцеговине, јер се на наведену Одлуку може упутити жалба, односно изјављена жалба одгађа наставак поступка јавне набавке, закључење и/или извршење уговора о јавној набавци или оквирног споразума до доношења одлуке УРЖ-а." (страна 5, пасус трећи Рјешења)

Основаност овог жалбеног навода потврђује и пракса Уреда за разматрање жалби Филијала Мостар који је у Рјешењу бр. ЈН2-03-07-1-661-10/21 од 10.06.2021. године, заузео следећи став:

„У вези са напријед наведеним, овај орган констатује да је поступање уговорног органа који у члану 3. диспозитива побијане одлуке наводи „да одлука ступа на снагу даном доношења" незаконито, самим тим и контрадикторно, с обзиром да на наведену одлуку постоји могућност улагања правног лијека, жалбе, што је прописано и у поуци о правном лијеку побијане одлуке, а жалба има суспензивно дејство. Стога је побијана одлука контрадикторна, а самим тим незаконита, те се навод жалитеља сматра основаним." (страна 6, пасус трећи Рјешења)

Такође, Жалитељ се позива и на праксу Уреда за разматрање жалби Филијала Мостар који је по наведеном питању, у Рјешењу бр. ЈН2-03-07-1-1384-8/21 од 08.07.2021. године заузео следећи став:

„У погледу жалбеног навода жалитеља у којем наводи како је Одлука уговорног тијела о отказивању поступка јавне набаве број 01-3615/21 од 27.04.2021. године неправилна, односно незаконита јер је у истој у точки 2. диспозитива наведено како Одлука ступа на

снагу даном доношења, док се у Образложењу оставља могућност улагања правног лијека у року од 10 дана, а што је контрадикторно диспозитиву Одлуке, ово тијело је увидом у предметну Одлуку утврдило како је точком 2. диспозитива наведено: „Ова Одлука ступа на снагу даном доношења", док је у Образложењу наведено да се против исте може изјавити жалба уговорном тијелу у року од 10 (десет) дана од пријема исте. С тим у вези, ово тијело упућује како је чланком 197. ставак 3. ЗУП прописани су обвезни елементи сваке Одлуке односно писменог рјешења, а то је и поука о правном лијеку. Надаље чланком 101. ставак 1. ЗЈН прописани је како понудитељи имају право на жалбу на Одлуку у року од 10 дана, те с тим у вези ово тијело утврђује како је ожалбена Одлука незаконита будући даје у истој у диспозитиву наведена коначност Одлуке односно управног акта, а што није у складу са општим принципима Закона о управном поступку, како и Закона о јавним набавама будући да коначност исте наступа по истеку рока на жалбу, односно до доношења одлуке по изјављеној жалби, па је самим тим Одлука контрадикторна и законски неодржива. У контексту утврђеног, чињеничног стања и разматраног жалбеног навода ово тијело је мишљења како жалитељ с правом указује на пропуст уговорног тијела, те се с тим у вези овај жалбени навод сматра основаним." (страна 6, пасус последњи Рјешења)

Такође, Жалитељ се позива и на праксу Уреда за разматрање жалби који је по наведеном питању, у Рјешењу бр. ЈН2-03-07-1-1195-8/21 од 29.07.2021. године заузео следећи став: „У погледу жалбеног навода жалитеља у којем наводи како је Одлука о додјели уговора број 1102-Х-07-14/21 од 19.04.2021. године неправилна, односно незаконита јер је у истој у члану IV. диспозитива наведено како Одлука ступа на снагу даном доношења, што није у складу са чланом 70. ЗЈН и чланом 197. став 3. ЗУП-а, а у смислу члана 101. став 1. ЗЈН којим је прописано да понуђачи имају право на жалбу у року од 10 дана од пријема Одлуке, па коначност исте не може наступити даном доношења, него протеком рока за жалбу, ово тијело је увидом у предметну Одлуку утврдило како је у члану IV. диспозитива наведено: „Ова Одлука ступа на снагу даном доношења..", док је у Поуци о правном лијеку наведено да се против исте може изјавити жалба уговорном тијелу у року од 10 (десет) дана од пријема исте. С тим у вези, ово тијело упућује како је чланком 101. ставак 1. ЗЈН прописано је како понудитељи имају право на жалбу на Одлуку у року од 10 дана, те се утврђује како је ожалбена Одлука незаконита будући да је у истој у диспозитиву наведена коначност Одлуке односно управног акта, а што није у складу са општим принципима Закона о управном поступку, како и Закона о јавним набавама будући да коначност исте наступа по истеку рока на жалбу, односно до доношења одлуке по изјављеној жалби, па је самим тим Одлука контрадикторна и законски неодржива. У контексту утврђеног чињеничног стања и разматраног жалбеног навода ово тијело је мишљења како жалитељ с правом указује на пропуст уговорног тијела, те се с тим у вези овај жалбени навод сматра основаним." (страна 10, пасус последњи Рјешења)

Идентичан став, заузет је и у пракси Уреда за разматрање жалби, тако у Рјешењу бр. ЈН2-03-07-1-1592-10/21 од 07.09.2021. године, гдје се наводи:

„У вези с напријед наведеним овај орган констатује да је поступање уговорног органа који у члану 4. диспозитива оспорене одлуке наводи да одлука ступа на снагу даном доношења незаконито, самим тим и контрадикторно, с обзиром да на наведену одлуку постоји могућност улагања правног лијека-Жалбе, што је наведено и у поуци о правном

лијеку оспорене одлуке а Жалба има суспензивно дејство. Стога је побијана одлука контрадикторна, а самим тим и незаконита, те се навод Жалитеља сматра основаним." (страна 7, пасус трећи Рјешења)

У коначном. Суд Босне и Херцеговине је рјешавао по наведеном питању, то Жалитељ налази за сходно да истакне и праксу и став Суда Босне и Херцеговине заузет Пресуди Суда Босне и Херцеговине бр. С1 3 У 039996 21 У од 19.01.2023. године, у којој је Суд рјешавајући о идентичној правној и чињеничној ситуацији заузео следећи став:

„Надаље, правилан је закључак туженог и да Одлука о избору најповољније понуђача, односно тачка 5. диспозитива, није у складу са Законом о јавним набавкама. Наиме, како то правилно и тужени закључује, уговорни орган није могао у својој Одлуци о избору најповољнијег понуђача констатовати да иста ступа на снагу даном доношења, обзиром да је наведена констатација у супротности са чланом 101. став 1. тачка д) и 110. Закона о јавним набавкама. Одредбом члана 101. став 1. тачка д) ЗЈН прописано је да се жалба може изјавити најкасније 10 дана по пријему одлуке којом се одлучује о појединачном праву из јавне набавке у односу на поступак прегледа и оцјене способности, те поступак прегледа, оцјене и избора најповољнијег понуђач, док је одредбом члана 110. цитираног закона прописано да изјављена жалба одгађа наставак поступка јавне набавке, закључење и/или извршење уговора о јавној набавци или оквирног споразума до доношења одлуке УРЖ-а."

Новија пракса Уреда за разматрање жалби је нашла неправилност и незаконитост оваквог сачињавања аката, па је тако у Рјешењу бр. ЈН2-02-07-1-108-16/23 од 02.03.2023. године, а који гласи:

„Уговорни орган није могао, у својој Одлуци о избору најповољнијег понуђача констатовати да иста ступа на снагу даном доношења, обзиром да је наведена констатација у супротности са чланом 101. став (1) тачка д) и 110 Закона о јавним набавкарна. Одредбом члана 101. став (1) тачка д) Закона о јавним набавкама прописано је да се жалба може изјавити најкасније 10 дана по пријему одлуке којом се одлучује о појединачном праву из јавне набаке у односу на поступак прегледа И оцјене способности. Те поступак прегледа, оцјене И избора најповољнијег понуђача, док је одредбом члана 110. Цитираног закона прописано да изјављена жалба одгађа наставак поступка јавне набавке, закључење и/или извршење уговора о јавној набавци или оквирног споразума до доношења одлуке УРЖ-а. То значи да у поступцима јавних набавки, да Одлука о избору најповољнијег понуђача у поступку јавне набавке (као акт којим се одлучује о правима и обавезама понуђача) не може ступити на снагу даном доношења како наводи Уговорни орган у члану V. Одлуке већ само по протеку жалбеног рока или по доношењу одлуке по изјављеној жалби. Став Уговорног органа у изјашњењу, да у слачају изјављивања жалбе неће подузимати било какаве радње у правцу закључења уговора, без обзира на предметну одредбу из Одлуке, је контрадикторан: јер с једне стране Уговорни орган промулгира ступање на снагу Одлуке, а с друге стране дозвољава право на жалбу.

Управо због навдене контрадикторности, предметна Одредба из побијане одлуке је формално- процесно мањакава, те је овај жалбени навод основан."

Став по наведеном питању заузет је и у новијој пракси Уреда за разматрање жалби Филијала Мостар у Рјешењу бр. ЈН2-03-07-1-1540-8/23 од 21.07.2023. године, а који став

гласи:

„Жалитељ предметном жалбом оспорава чланак 4. побијане Одлуке наводећи је истим наведено како Одлука ступа на снагу даном доношења, истичући како су сукладно одредби чланка 70. ЗЈН и чланка 197. ставак 3. ЗУП-а прописани обвезни елементи Одлуке од којих је један и поука о правном лијеку чији је рок прописан одредбом чланка 101. ставак 1. ЗЈН, што значи да иста не може ступити на снагу даном доношења него по истеку протека жалбеног рока или по доношењу одлуке по изјављеној жалби.

Ово тијело је увидом у Одлуку о избору најповољнијег понудитеља број 108/23 од 12.06.2023. године утврдило како је у чланку 4. наведено да одлука ступа на снагу даном доношења, те је у поуци о правном лијеку наведено да се против исте може изјавити жалба у року од 10 дана од пријема одлуке.

С тим у вези, ово тијело констатира како је навођење у побијаној Одлуци да ступа на снагу даном доношења, незаконито, јер се против исте може изјавити жалба сукладно чланку 101. ставак 1. ЗЈН, а која има суспензивно дјеловање сукладно чланку 110. ЗЈН, па иста не може ступити на снагу даном доношења, него након протека рока за изјављивање жалбе или након доношења одлуке по изјављеној жалби. Сукладно наведеном ово тијело усваја предметни жалбени навод као утемељен."

Сво евентуално теоретисање Уговорног органа по наведеном питању, унапријед искључује пракса Суда Босне и Херцеговине, заузета у Пресуди број С1 3 У 041819 22 У од 05.06.2023. године, а која гласи:

„У складу с чланом 70. став 3. Закона о јавним набавкама БиХ („Службени гласник БиХ", број: 39/14), Одлука о избору садржи: податке о уговорном органу, број и датум доношења одлуке, податке о јавном оглашавању, врсту поступка набавке, број запримљених понуда, назив и податке о изабраном понуђачу, детаљно образложење разлога за избор, поука о правном лијеку, потпис овлаштеног лица и печат уговорног органа. Такође, у складу са чланом 101. став 1. тачка д). Закона, жалба се може изјавити најкасније 10 дана по пријему одлуке, којом се одлучује о појединачном праву из јавне набавке у односу на поступак прегледа и оцјене способности, те поступак прегледа, оцјене и избора најповољнијег понуђача. Правилним тумачењем наведене законске одредбе, а имајући у виду и досадашњу праксу Уреда за разматрање жалби БиХ, ово вијеће цијени да се основано тужбом указује да је уговорни орган пропустио донијети Одлуку о избору правилном примјеном материјалног прописа, а да је тужени погрешно цијенио наведени пропуст.

Наиме, незаконито је образложење побијаног рјешења да у суштини, иако се ради о формално-правном недостатку у предметном случају, права странке нису повријеђена јер је, евидентно, тужитељ изјавио жалбу на Одлуку о избору најповољнијег понуђача. Ово из разлога, јер је тужени у рјешењу број: ЈН2-02-07-1-3535-8/20 од 18.02.2021. године, који став је потврдио и Суд БиХ у својој пресуди (С 1 3 У 039996 21 У од 19.01.2023. године), правилно закључио да уговорни орган у својој одлуци није могао навести да иста ступа на снагу даном доношења, јер је наведено супротно одредби члана 101. став 1. тачка д). и одредби члана 101. и 110. ЗЈН. То значи да је уговорни орган дужан да поступа транспарентно, да се у поступку јавне набавке према понуђачима понаша једнако и недискриминирајуће, на начин да осигура правичну и активну конкуренцију, с циљем најефикаснијег коришћења јавних средстава у вези с предметом

набавке и његовом сврхом.
Слиједом наведеног, ово вијеће је оцијенило да је тужба основана јер основано тужитељ указује и да сваки другачији правни став од оног који је заузет по истом правном питању, треба да буде образложен јер у супротном ствара несигурну праксу."
У складу са претходно наведеним, жалбени навод је неопходно усвојити као основан те донесено Рјешење усљед неправилности измијенити, или у супротном поништити.
Имајући у виду све претходно наведено предлажемо да Уговорни орган или Уред за разматрање жалби у складу са чланом 100. став (4) Закона о јавним набавкама БиХ:
- Усвоји жалбу жалитеља „Nexen" д.о.о. Бања Лука у потпуности
- Поништи Рјешење о усвајању жалбе бр. 02-04-510-6/26 од 10.03.2026. године.
- Жалитељу накнади трошкове жалбеног поступка за састав жалбе по адв. пуномоћнику за Жалбу NXN-762/26/Ж од 02.03.2026. године у износу од 987,19 КМ
- Жалитељу накнади трошкове жалбеног поступка за састав ове жалбе по адв. пуномоћнику за Жалбу NXN-762/26/Ж - 2 од 23.03.2026. године у износу од 987,19 КМ
Укупно 1.974,38 КМ
Уколико Уговорни орган не усвоји ову жалбу, Жалитељ захтијева да исту у законском року од 5 дана прослиједи Уреду за разматрање жалби, Филијала Мостар, те Жалитељ предлаже да Уред за разматрање жалби, Филијала Мостар на основу члана 111. став (1) тачка д) Закона о јавним набавкама усвоји Жалбу као основану, те да наложи Уговорном органу да Жалитељу накнади трошкове жалбеног поступка за састав жалбе по адв. пуномоћнику у NXN-762/26/Ж од 02.03.2026. године износу од 987,19 КМ и трошкове жалбеног поступка за састав ове жалбе по адв. пуномоћнику за Жалбу NXN-762/26/Ж - 2 од 23.03.2026. године у износу од 987.19 КМ, укупно 1.974,38 КМ а нужност ангажовања се огледа у чињеници да Жалитељ као правно лице нема посебних знања у оквиру жалбеног поступка ЈН који представља lex specialis, то се предметно заступање по пуномоћнику адвокату јавља нужним.
За случај утврђења основаности жалбе Жалитељ захтијева да се обавеже Уговорни орган да накнади трошкове административне таксе у износу којем одреди другостепени орган, и повратак накнаде за покретање жалбеног поступка, на основу члана 108. став 7. Закона о јавним набавкама, у висини достављене уплатнице уз ову жалбу - 7.500,00 КМ.
Списак прилога:
1. Пуномоћ
2. ПДВ Увјерење
3. Доказ о уплаћеној накнади за покретање жалбеног поступка Потврда и Извод из банке (оригинални примјерак уплатнице/потврде и Извод упућен од стране жалитеља „Nexen" доо Бања Лука, директно путем редовне поште)
Трошковник:
- Састав Жалбе
(150 бодова + 50% за састав правног лијека x 3,00 КМ)..... 675,00 КМ (Тар. бр. 3 АТ РС)
- Паушал.... 25% ..... 168,75 КМ (Тар. бр.12 АТ РС)
- ПДВ..... 17% ..... 143,44 КМ
Укупно: 987.19 КМ"

Уговорни орган у изјашњењу на жалбу наводи:

„У поступку јавне набавке радова - Реконструкција јавне расвјете на подручју општине Дрвар, обавјештење о набавци број: 871-1-3-2-3-7/26 од 19.02.2026.године и Исправка за обавјештење о набавци број: 871-1-3-2-8-9/26 од 11.3.2026.године и Исправка за обавјештење о набавци број: 871-1-3-2-8-10/26 од 12.03.2026.године, изјављена жалба заинтересованог понуђача „NEXEN" д.о.о. Бања Лука, заступаног по пуномоћнику Борис Мандић, адвокат из Источног Сарајева, улица Карађорђева број 10, на Рјешење број: 02-04-510-6/26 од 10.03.2026.године, наш број: 02-04-510-11/26 од 30.03.2026.године, је благовремена, допуштена и изјављена од овлаштеног лица И лица које има активну легитимацију И у цијелости НЕОСНОВАНА.

Сматрамо да је жалба заинтересованог понуђача „NEXEN" д.о.о. Бања Лука, заступаног по пуномоћнику Борис Мандић, адвокат из Источног Сарајева, улица Карађорђева број 10, на Рјешење број: 02-04-510-6/26 од 10.03.2026.године, наш број: 02-04-510-11/26 од 30.03.2026.године неоснована по свим жалбеним наводима.

Наиме, жалбени навод: "Уговорни орган диспозитивом побијаног Рјешења на врло нејасан начин наводи: „2. Уговорни орган ће измијенити и допунити тендерску документацију, број: 02-04-510-3/26 од 18.02.2026. године објављену на порталу јавних набавки дана 19.02.2026. године, број обавјештења: 871-1-3-2-3-7/26 од 19.2.2026. године и исту објавити но порталу јавних набавки. " чиме је поступио директно супротно одредби члана 100. став (4) ЗЈН када оставља одгодни услов је неоснован из разлога што је понуђач благовремено преузео измјену И допуну ТД по основу ожалбеног рјешења број: 02-04-510-6/26 од 10.03.2026.године, те на тај начин Уговорни орган није причинио никакву штету понуђачу. Сама објава Измјене И допуне тендерске документације на порталу јавних набавки у складу са Рјешењем о усвајању жалбе број: 02-04- 510-6/26 од 10.03.2026.године је ДИРЕКТНА ПОСЉЕДИЦА УСВАЈАЊА ЖАЛБЕ.

Другим жалбеним наводом жалитељ указује на неправилно и незаконито поступање Уговорног органа у погледу достављања побијане Одлуке, будући да је исти достављен директно правном лицу „Nexen" доо Бања Лука путем поште, а не пуномоћнику, чиме је дошло до повреде одредби Закона о управном поступку, у ситуацији достављања писмена када странка има ангажованог пуномоћника.

Што се тиче наведеног навода неспорно је да је обавеза достављања аката пуномоћнику уколико су постављени, но међутим исто тако достављање у конкретном случају „понуђачу директно" не представља битну повреду поступка нити губитак права понуђача, поготово што је понуђач благовремено обавјештен и преузео Измјену ТД, те ничим није оштећен, из чега произилази да је овај навод неоснован.

Надаље жалитељ наводи да је побијано Рјешење у дијелу којим се одбијају трошкови накнаде састава жалбе по адвокату пуномоћнику неправилно и незаконито.

Наиме, жалбени навод је неоснован, јер је Уговорни орган дао могућност понуђачу тачком 7.2 тендерске документације:ПОЈАШЊЕЊЕ, ИЗМЈЕНА И ДОПУНА ТЕНДЕРСКЕ ДОКУМЕНТАЦИЈЕ, коју понуђач није искористио.

„7.2.1. Заинтересовани понуђачи могу тражити појашњење ТД од уговорног органа у писаној форми, и то благовремено, а најкасније 10 (десет) дана прије истека рока за подношење понуда, у форми и на начин како је то дефинисано у систему „Е-набавке".

Сви захтјеви за појашњење и одговори са појашњењем ТД бити ће доступни свим понуђачима који су преузели ТД у систему „Е-набавке".

7.2.2 Постављање захтјева за појашњење ТД и одговора с појашњењем може се извршити само у форми и на начин како је дефиниаано у систему „Е-набавке". Уговорни орган може у свако доба, а најкасније 10 дана прије истека рока за подношење понуда, из оправданих разлога, било на властиту иницијативу, било као одговор на захтјев привредног субјекта за појашњење, било према налогу Уреда за разматрање жалби, измјенити тендерску документацију. Измјене тендерске документације дужан је објавити на порталу јавних набавки."

Даље, жалитељ наводи да је Уговорни орган повриједио правила управног поступка/јавних набавки тиме што је одредио да побијано Рјешење ступа на снагу даном доношења. Наиме, одредбом члана 70. Закона о јавним набавкама и чланом 197. став (3) Закона о управном поступку одређено је да обавезни елемент Одлуке/Рјешења представља поука о правном лијеку, док је чланом 101. став (1) ЗЈН одређено да понуђачи имају право жалбе у року од 10 дана од дана пријема тог акта.

Разматрајући напријед наведено произилази да је навод неоснован због погрешног позивања на чланове Закона о јавним набавкама из разлога што је чланом 70. прописано „(1) Уговорни орган доноси одлуку о избору најповољнијег понуђача или одлуку о поништењу поступка набавке у року који је одређен у тендерској документацији као рок важења понуде, а најкасније у року од седам дана од дана истека важења понуде, односно у продуженом периоду рока важења понуда у складу са чланом 60. став (2) овог закона.

(2) Одлуке из овог члана достављају се кандидатима/понуђачима у року од три дана, а најкасније у року од седам дана од дана доношења одлуке, и то: електронским средством, или поштом, или непосредно.

(3) Одлука о избору садржи: податке о уговорном органу, број и датум доношења одлуке, податке о јавном оглашавању, врсту поступка набавке, број запримљених понуда, назив и податке о изабраном понуђачу, детаљно образложење разлога за избор, поуку о правном лијеку, потпис овлашћеног лица и печат уговорног органа.

(4) Одлука о поништењу поступка набавке садржи: податке о уговорном органу, број и датум доношења одлуке, податке о јавном оглашавању, врсту поступка набавке, законски основ за поништење поступка набавке, детаљно образложење поништења, поуку о правном лијеку, потпис овлашћеног лица и печат уговорног органа.

(5) Одлуку о резултату претквалификације кандидата у поступку који се састоји од двије или више фаза уговорни орган доноси након окончања фазе претквалификације. Ова одлука садржи: податке о уговорном органу, број и датум доношења одлуке, податке о јавном оглашавању, врсту поступка набавке, број запримљених захтјева за учешће, назив и податке о квалификованим кандидатима, податке и образложење о неквалификованим кандидатима, поуку о правном лијеку, потпис овлашћеног лица и печат уговорног органа.

(6) Одлуке из ст. (3) и (4) овог члана уговорни орган објављује на својој веб-страници, ако је има, и то истовремено са њиховим упућивањем понуђачима који су учествовали у поступку јавне набавке."

А чланом 101. став (1)

"(1) Жалба се изјављује:
а) у року од десет дана од дана објаве обавјештења у односу на податке из обавјештења о набавци, односно у року од десет дана од дана преузимања тендерске документације на садржај тендерске документације;
б) у року од десет дана од дана објаве измјене и/или допуне тендерске документације у односу на садржај измјене и/или допуне тендерске документације;
ц) у року од пет дана по пријему записника о отварању понуда, у односу на радње, поступања, нечињења или пропуштања у поступку отварања понуда;
д) у року од десет дана од пријема одлуке о квалификацији кандидата или одлуке о избору најповољнијег понуђача или одлуке о поништењу поступка;
е) у року од десет дана од дана када је уговорни орган требао донијети одлуку из поступка, а пропустио је да је донесе."
Поред тога напомињемо да се Уговорни орган у побијаном рјешње у преамбули позвао на члан 100. Закона о јавним набавкама („Службени гласник БиХ", број: 39/14, 59/22 и 50/24), који у ставу (4) дефинише рок жалбе УРЖ-у што је Уговорни орган и навео у Поуци о правном лијеку у свом Рјешењу о усвајању жалбе, број: 02-04-510-6/26 од 10.03.2026.године, како сиједи:
ПОУКА О ПРАВНОМ ЛИЈЕКУ: Против овог Рјешења се може изјавити жалба Канцеларији за разматрање жалби путем уговорног органа у року од 10 (десет) дана од дана пријема Рјешења.
Имајући у виду да је Жалба на тендерску документацију заинтересованог понуђача „NEXEN" д.о.о. Бања Лука усвојена у цјелости, да је понуђач благовремено примио Рјешење о усвајању жалбе, број: 02-04-510- 6/26 од 10.03.2026. године, као и да је исти преузео Измјене и допуне тендерске документације, објављене на порталу јавних набавки 11.03.2026. године, сматрамо да апсолутно није било разлога за подношење жалбе на рјешење зато што понуђач ничим није оштећен.
На основу напријед наведеног и изиашњења на наводе жалбе Уговорни орган ПРЕДЛАЖЕ Канцеларији за разматрање жалби БиХ да прихвати Изиашњење Уговорног органа и одбије жалбу у цјелости као неосновану."

Овај орган је у складу са чланом 94. став (3) Закона о јавним набавкама актом број: ЈН2-03-07-1-558-3/26 од 08.04.2026. године доставио жалиоцу изјашњење уговорног органа ради евентуалног очитовања на исто. Жалилац је доставио одговор на изјашњење уговорног органа у коме оспорава наводе из изјашњења уговорног органа и остаје код приједлога и захтјева из жалбе.

Прије него што се упустио у мериторно одлучивање, овај орган је у складу с чланом 109. Закона о јавним набавкама, утврдио да је жалба благовремена, допуштена, изјављена од овлашћеног лица и од лица које има активну легитимацију, те да су испуњени услови за разматрање жалбе у смислу члана 105. и 108. Закона о јавним набавкама.

Жалба је дјелимично основана.

Поступајући по жалби, овај орган је извршило увид у достављену документацију, анализирајући појединачне доказе и њихову међусобну везу, имајући у виду жалбене наводе, изјашњење уговорног орган и правила поступка провођења јавних набавки.

У **првом жалбеном наводу** жалилац наводи да је диспозитив побијаног Рјешења нејасан, непотпун и супротан члану 100. став (3) и (4) Закона о јавним набавкама, јер уговорни орган, иако формално усваја жалбу, није конкретизовао који жалбени наводи се усвајају, нити је утврдио правне посљедице таквог усвајања. Истиче да је диспозитивом остављен недозвољен одгодни услов („уговорни орган ће измијенити и допунити тендерску документацију"), без јасног одређења шта се мијења, на који начин и у ком обиму, чиме је рјешење учињено неизвршивим.
Даље наводи да диспозитив, као извршни дио одлуке, мора садржавати конкретну правну одлуку којом се рјешава управна ствар, што у конкретном случају изостаје, супротно члану 199. Закона о управном поступку. Овакво поступање, према наводима жалитеља, онемогућава принудно извршење, јер не постоји јасно утврђена обавеза уговорног органа, што је у супротности и са начелом строгог формалног легалитета у извршном поступку.
Жалилац указује да је у пракси Уреда за разматрање жалби у више наврата заузет став да уговорни орган, уколико утврди основаност жалбе, мора ту чињеницу јасно констатовати у диспозитиву и истим предузети конкретну радњу (измјену тендерске документације, поништење одлуке и сл.), без остављања будућих и неодређених радњи. Супротно томе, у побијаном Рјешењу уговорни орган само најављује будуће поступање, без да је диспозитивом већ извршио исправку или наложио конкретну мјеру.
Закључно, жалилац сматра да је побијано Рјешење незаконито и неправилно, јер не садржи јасну и извршиву одлуку, те предлаже да се жалбени навод усвоји као основан и наложи уговорном органу да донесе ново рјешење у складу са законом, у којем ће диспозитивом јасно утврдити основаност жалбе и конкретизовати посљедице њеног усвајања.

Уговорни орган у изјашњењу наводи:
„Наиме, жалбени навод: "Уговорни орган диспозитивом побијаног Рјешења на врло нејасан начин наводи: „2. Уговорни орган ће измијенити и допунити тендерску документацију, број: 02-04-510-3/26 од 18.02.2026. године објављену на порталу јавних набавки дана 19.02.2026. године, број обавјештења: 871-1-3-2-3-7/26 од 19.2.2026. године и исту објавити но порталу јавних набавки. " чиме је поступио директно супротно одредби члана 100. став (4) ЗЈН када оставља одгодни услов је неоснован из разлога што је понуђач благовремено преузео измјену И допуну ТД по основу ожалбеног рјешења број: 02-04-510-6/26 од 10.03.2026.године, те на тај начин Уговорни орган није причинио никакву штету понуђачу. Сама објава Измјене И допуне тендерске документације на порталу јавних набавки у складу са Рјешењем о усвајању жалбе број: 02-04- 510-6/26 од 10.03.2026.године је ДИРЕКТНА ПОСЉЕДИЦА УСВАЈАЊА ЖАЛБЕ.

Увидом у предметни спис, овај орган је утврдио да је жалилац заступан по пуномоћнику Борису Мандићу, адвокату из Источног Сарајева изјавио жалбу број: NXN-762/26/Ж од

02.03.2026. године на тендерску документацију предметног поступка јавне набавке, те да је уговорни орган поступајући по жалби донио оспорено Рјешење број: 02-04-510-6/26 од 10.03.2026. године, којим се у уводу Рјешења позива на члан 100. ЗЈН, док у тачки 1. диспозитива наводи да се усваја жалба жалиоца Нехен д.о.о. Бања Лука, у тачки 2. диспозитива наводи „Уговорни орган ће измијенити и допунити тендерску документацију, број: 02-04-510-3/26 од 18.02.2026.године објављену на порталу јавних набавки дана 19.02.2026.године, број обавјештења: 871-1-3-2-3-7/26 од 19.2.2026.године и исту објавити на порталу јавних набавки", у тачки 3. диспозитива наводи „Уговорни орган одбија као неосноване захтјеве жалитеља за накнаду трошкова поступка сходно члану 56. став 1., 2. и 3. Закона о јавним набавкама БиХ.....", у тачки 4. диспозитива наводи „Ово рјешење ступа на снагу даном доношења", те у образложењу наводи слиједеће:

„Поступак јавне набавке набавке радова - Реконструкција јавне расвјете на подручју општине Дрвар покренут је Одлуком о покретању поступка јавне набавке број: 02-04-510-2/26 од 10.02.2026.године. Процјењена вриједност јавне набавке без ПДВ-а је до 512.000,00 КМ, поступак се проводи путем отвореног поступка.

Обавјештење о јавној набавци број: 871-1-3-2-3-7/26 је објављено на порталу јавних набавки дана 19.2.2026. године.

Уговорни орган Општина Дрвар је дана 06.03.2026.године запримила жалбу број: NXN-762/26/Ж од 02.03.2026.године путем поште, потенцијалног понуђача „NEXEN" д.о.о. Бања Лука, заступаног по пуномоћнику Борис Мандић, адвокат из Источног Сарајева, улица Карађорђева број 10 (даље: Жалиоц), на тендерску документацију, број: 02-04-510-2/26 од 18.02.2026.године.

Уговорни орган је уважио жалбене наводе и на основу члана 100. став 3. Закона о јавним набавкама БиХ („Службени гласник БиХ", број: 39/14, 59/22 и 50/24) извршиће измјену и допуну Тендерске документације и исту објавити на порталу јавних набавки.

Испитујући све правне претпоставке по поступању по предметној Жалби Уговорни орган је утврдио да је Жалба допуштена, изјављена од овлаштеног лица и лица које има активну легитимацију и благовремена, те с обзиром на основни садржај иста је и усвојена, осим у дијелу који се тиче трошкова састављања жалбе по пуномоћнику.

Поступајући у складу са одредбама члана 100. Закона о јавним набавкама БиХ („Службени гласник БиХ", број: 39/14, 59/22 и 50/24) донесена је одлука као у диспозитиву."

Овај орган упућује да је чланом 100. став (4) ЗЈН прописано:

„Ако је жалба благовремена, допуштена, уредна и изјављена од овлаштеног лица и лица које има активну легитимацију, уговорни орган, разматрајући жалбу, може утврдити да је она дјелимично или у цјелини основана и својим рјешењем исправити радњу, предузети чињење, измијенити и/или допунити тендерску документацију или може постојећу одлуку или рјешење ставити ван снаге и замијенити је другом одлуком или рјешењем, или поништити поступак јавне набавке у случају да су испуњени услови из члана 69. ст. (2) и (3) овог закона, те о томе обавијестити учеснике у поступку јавне набавке на начин одређен овим законом, у року од пет дана од дана пријема жалбе."

На основу утврђеног чињеничног стања и релевантних законских одредби, овај орган утврђује да је жалбени навод **основан**.

Наиме, неспорно је да је уговорни орган у тачки 1. диспозитива побијаног рјешења формално усвојио жалбу, међутим, садржај диспозитива у цјелини не задовољава захтјеве јасноће, одређености и извршивости које једно управно рјешење мора имати. Посебно, у тачки 2. диспозитива наведено је да ће уговорни орган „измијенити и допунити тендерску документацију", без конкретизације у чему се та измјена састоји, који дијелови тендерске документације се мијењају, нити на који начин и у ком обиму се поступа по усвојеној жалби.

Оваква формулација диспозитива представља остављање одређене радње у будућности, без њене конкретизације, што у суштини има карактер одгодног и неодређеног услова, супротно смислу и циљу члана 100. став (4) Закона о јавним набавкама. Наведеном одредбом јасно је прописано да уговорни орган, уколико утврди основаност жалбе, својим рјешењем непосредно предузима одговарајућу радњу – исправља пропуст, мијења или допуњује тендерску документацију, ставља одлуку ван снаге или предузима другу законом предвиђену мјеру. Дакле, закон не предвиђа могућност да се такве радње тек најављују, већ да се оне рјешењем конкретно и одређено наложе или изврше.

Додатно, имајући у виду да диспозитив представља извршни дио управног акта, исти мора садржавати јасну и прецизну одлуку о правима и обавезама странака, како би био подобан за извршење, у складу са чланом 199. Закона о управном поступку. У конкретном случају, из овако формулисаног диспозитива није могуће утврдити конкретну обавезу уговорног органа, нити је могуће евентуално принудно извршење, што га чини правно недовољно одређеним и као таквог неизвршивим.

Наводи уговорног органа да је измјена тендерске документације накнадно извршена и објављена, те да жалиоцу није причињена штета, нису од утицаја на оцјену законитости побијаног рјешења. Законитост управног акта цијени се према његовом садржају у моменту доношења, а не према накнадним радњама које су евентуално предузете. Чињеница да је уговорни орган касније поступио у складу са усвојеном жалбом не може отклонити недостатке диспозитива који су постојали у вријеме доношења рјешења.

Такође, основано жалилац указује да у диспозитиву није назначено које конкретне правне посљедице произилазе из усвајања жалбе, што додатно доприноси његовој нејасноћи и непотпуности.

Сходно наведеном, овај орган закључује да побијано рјешење није сачињено у складу са одредбама члана 100. став (4) Закона о јавним набавкама, нити испуњава услове из члана 199. Закона о управном поступку у погледу јасноће и извршивости диспозитива, због чега је први жалбени навод основан.

У **другом жалбеном наводу** жалилац наводи да је уговорни орган поступио неправилно и незаконито приликом достављања побијане одлуке, јер је исту доставио директно правном лицу, а не пуномоћнику, иако је жалба изјављена путем адвоката уз приложену пуномоћ за заступање до окончања поступка. На тај начин, према наводима жалитеља, повријеђене су одредбе Закона о управном поступку, конкретно члан 80, као и правила о супсидијарној примјени тог закона у поступцима јавних набавки.

Даље истиче да је уговорни орган био дужан сву кореспонденцију вршити преко пуномоћника, јер радње које предузима пуномоћник имају исто правно дејство као да их је предузела странка. Супротно поступање доводи странку у неповољан положај, посебно у погледу рачунања рокова за изјављивање правних средстава, чиме се фактички скраћују рокови за заштиту права.
Жалилац указује да је устаљена судска и управна пракса, укључујући праксу Суда Босне и Херцеговине и Уреда за разматрање жалби, јасно утврдила да се у случају постојања пуномоћника сва писмена морају достављати искључиво пуномоћнику, те да супротно поступање представља битну повреду правила поступка.
Закључно, жалилац сматра да је оваквим поступањем уговорни орган повриједио закон и нанио штету жалитељу, те предлаже да се овај жалбени навод усвоји као основан.

Уговорни орган у изјашњењу наводи:
„Што се тиче наведеног навода неспорно је да је обавеза достављања аката пуномоћнику уколико су постављени, но међутим исто тако достављање у конкретном случају „понуђачу директно" не представља битну повреду поступка нити губитак права понуђача, поготово што је понуђач благовремено обавјештен и преузео Измјену ТД, те ничим није оштећен, из чега произилази да је овај навод неоснован."

Увидом у предметни спис, овај орган је утврдио да је жалилац заступан по пуномоћнику Борису Мандићу, адвокату из Источног Сарајева изјавио жалбу број: NXN-762/26/Ж од 02.03.2026. године на тендерску документацију предметног поступка јавне набавке, те да је уговорни орган поступајући по жалби донио оспорено Рјешење број: 02-04-510-6/26 од 10.03.2026. године, које је достављено жалиоцу Nexen d.o.o. Бања Лука путем поште, а не путем пуномоћника, а што је неспорно међу станкама.

У вези са напријед наведеним, овај орган указује да је одредбом члана 117. Закона о јавним набавкама прописана супсидијарна примјена правила управног поступка, односно Закона о управном поступку, за поступак пред овим органом који није уређен одредбама Закона о јавним набавкама. Даље, члановима 73. - 79. Закона о управном поступку уређен је начин достављања писмена странци, те је чланом 80. истог закона прописано да се достављање законском заступнику или пуномоћнику, ако их странка има, врши на начин прописан члановима 73. - 79. Закона о управном поступку, односно да, ако више странака има заједничког законског заступника или пуномоћника у истом предмету, достављање за све њих врши том законском заступнику, односно пуномоћнику, или ако странка има више пуномоћника, довољно је да се достављање изврши само једном од њих.
С тим у вези, како стање у спису указује, уговорни орган је Рјешење број: 02-04-510-6/26 од 10.03.2026. године, које жалилац оспорава предметном жалбом, доставио директно жалиоцу (Nexen д.о.о. Бања Лука), а не пуномоћнику овлаштеном за заступање жалиоца. Овај орган указује да је одредбом члана 49. став 1., у вези са ставом 2. Закона о управном поступку прописано да странка, односно њен законски заступник може одредити пуномоћника који ће је заступати у поступку, осим у радњама у којима је потребно да

сама странка даје изјаве, те да радње у поступку које пуномоћник предузима у границама пуномоћи имају исто правно дејство као да их је предузела сама странка.
Како из предметног списа произлази да је уговорни орган имао сазнања о заступању жалиоца путем пуномоћника, био је дужан да, у складу са законским прописима, сву писану кореспонденцију врши путем пуномоћника. У контексту разматраног жалбеног навода и стања у спису, овај орган утврђује да је уговорни орган на описани начин повриједио одредбе Закона о управном поступку, конкретно члана 80. став 1. и 2, чија је супсидијарна примјена у поступцима јавних набавки уређена чланом 117. Закона о јавним набавкама, чиме је непосредно проузроковао штету жалиоцу у смислу временског рока за изјављивање жалбе у предметном поступку јавне набавке.
Сходно наведеном, овај орган усваја жалбени навод жалиоца као **основан**.

У **трећем жалбеном наводу** жалилац наводи да је побијано Рјешење неправилно и незаконито у дијелу којим је одбијен захтјев за накнаду трошкова састава жалбе по адвокату пуномоћнику, иако је жалба усвојена као основана. Истиче да је уговорни орган у диспозитиву одбио трошкове без икаквог образложења, чиме је диспозитив у супротности са образложењем, што представља битну повреду правила управног поступка.
Даље наводи да право на накнаду трошкова правне помоћи припада жалитељу у случају када је жалба усвојена, јер су ти трошкови проузроковани незаконитим поступањем уговорног органа. Указује да је такво становиште потврђено у пракси Суда Босне и Херцеговине и Уреда за разматрање жалби, према којој странка има право на накнаду трошкова за ангажовање адвоката, без обзира на процјену нужности тих трошкова.
Жалилац наглашава да уговорни орган није имао законско утемељење да одбије трошкове, те да је таквим поступањем повриједио начела правне сигурности и уједначене праксе, као и релевантне одредбе закона. Закључно, сматра да је овај дио Рјешења незаконит, те предлаже да се жалбени навод усвоји као основан и призна право на накнаду трошкова.

Уговорни орган у изјашњењу наводи:
„Наиме, жалбени навод је неоснован, јер је Уговорни орган дао могућност понуђачу тачком 7.2 тендерске документације:ПОЈАШЊЕЊЕ, ИЗМЈЕНА И ДОПУНА ТЕНДЕРСКЕ ДОКУМЕНТАЦИЈЕ, коју понуђач није искористио.
„7.2.1. Заинтересовани понуђачи могу тражити појашњење ТД од уговорног органа у писаној форми, и то благовремено, а најкасније 10 (десет) дана прије истека рока за подношење понуда, у форми и на начин како је то дефинисано у систему „Е-набавке". Сви захтјеви за појашњење и одговори са појашњењем ТД бити ће доступни свим понуђачима који су преузели ТД у систему „Е-набавке".
7.2.2 Постављање захтјева за појашњење ТД и одговора с појашњењем може се извршити само у форми и на начин како је дефиниаано у систему „Е-набавке". Уговорни орган може у свако доба, а најкасније 10 дана прије истека рока за подношење понуда, из оправданих разлога, било на властиту иницијативу, било као одговор на захтјев привредног субјекта за појашњење, било према налогу Уреда за разматрање жалби,

измјенити тендерску документацију. Измјене тендерске документације дужан је објавити на порталу јавних набавки."

Увидом у предметни спис, овај орган је утврдио да је жалилац заступан по пуномоћнику Борису Мандићу, адвокату из Источног Сарајева изјавио жалбу број: NXN-762/26/Ж од 02.03.2026. године на тендерску документацију предметног поступка јавне набавке, те да је уговорни орган поступајући по жалби донио оспорено Рјешење број: 02-04-510-6/26 од 10.03.2026. године, којим се у уводу Рјешења позива на члан 100. ЗЈН, док у тачки 1. диспозитива наводи да се усваја жалба жалиоца Нехен д.о.о. Бања Лука, у тачки 3. диспозитива наводи „Уговорни орган одбија као неосноване захтјеве жалитеља за накнаду трошкова поступка сходно члану 56. став 1., 2. и 3. Закона о јавним набавкама БиХ („Службени гласник БиХ", број: 39/14, 59/22 и 50/24) и тачци 7.2. Појашњење, измјена и допуна тендерске документације у Тендерској документацији, којим је потенцијалним понуђачима омогућено тражење појашењења тендерске документације, гдје заинтересовани кандидати/понуђачи могу, у писаној форми, тражити од уговорног органа појашњење тендерске документације благовремено, али најкасније 10 дана прије истека рока за подношење захтјева за учешће или понуда", те у образложењу између осталога наводи слиједеће:
„Испитујући све правне претпоставке по поступању по предметној Жалби Уговорни орган је утврдио да је Жалба допуштена, изјављена од овлаштеног лица и лица које има активну легитимацију и благовремена, те с обзиром на основни садржај иста је и усвојена, осим у дијелу који се тиче трошкова састављања жалбе по пуномоћнику." .

Овај орган упућује да је чланом 119. став (5) ЗЈН прописано:
„Странка на чију је штету жалбени поступак окончан дужна је противној страни надокнадити јасно прецизиране оправдане трошкове који су јој настали учешћем у жалбеном поступку."

Чланом 105. став (2) Закона о управном поступку прописано је:
„Да када у поступку учествују двије или више странака са супротним интересима, странка која је је изазвала поступак, а на чију је штету поступак окончан, дужна је противној страни надокнадити оправдане трошкове који су тој страни настали учествовањем у поступку. Ако је у таквом случају која од странака дјелимично успјела са својим захтјевом, она је дужна надокнадити противној страни трошкове сразмјерно дијелу захтјева с којим није успјела. Странка, која је обијешћу проузроковала противној страни трошкове у поступку, дужна је тој страни те трошкове надокнадити."

Дакле, из наведених законских одредби произилази да је уговорни орган био дужан усвојити и трошкове правног заступања обзиром да је жалбу својим рјешењем усвојио.

Такође, овај орган наглашава да се уговорни орган у свом рјешењу погрешно позива на члан 56. ЗЈН, којим је прописано да заинтересовани кандидати/понуђачи могу тражити од уговорног органа појашњење тендерске докумнетације јер наведени члан ЗЈН не прописује обавезу да су понуђачи дужни затражити појашњење тендерске

документације, па да након тога имају право изјављивања жалбе. те овај орган утврђује да је жалбени навод **основан.**

У **четвртом жалбеном наводу** жалилац наводи да је побијано Рјешење неправилно и незаконито јер је у диспозитиву одређено да ступа на снагу даном доношења, што је супротно одредбама Закона о јавним набавкама и Закона о управном поступку. Истиче да у поступцима јавних набавки постоји право на жалбу у законом прописаном року, те да изјављена жалба има суспензивно дејство, због чега акт не може постати коначан нити ступити на снагу прије истека жалбеног рока или одлуке по жалби.
Даље наводи да је овакво одређење контрадикторно поуци о правном лијеку, јер се истовремено допушта изјављивање жалбе и проглашава коначност акта, што представља битну повреду правила поступка и чини рјешење правно неодрживим. Указује да је устаљена пракса Уреда за разматрање жалби и Суда Босне и Херцеговине заузела став да овакве одредбе чине одлуке незаконитим, будући да коначност може наступити тек по протеку рока за жалбу или након одлучивања по изјављеној жалби.
Закључно, жалилац сматра да је уговорни орган оваквим поступањем повриједио закон и начела правне сигурности, те предлаже да се жалбени навод усвоји као основан.

Уговорни орган у изјашњењу наводи:
„Разматрајући напријед наведено произилази да је навод неоснован због погрешног позивања на чланове Закона о јавним набавкама из разлога што је чланом 70. прописано „(1) Уговорни орган доноси одлуку о избору најповољнијег понуђача или одлуку о поништењу поступка набавке у року који је одређен у тендерској документацији као рок важења понуде, а најкасније у року од седам дана од дана истека важења понуде, односно у продуженом периоду рока важења понуда у складу са чланом 60. став (2) овог закона.
(2) Одлуке из овог члана достављају се кандидатима/понуђачима у року од три дана, а најкасније у року од седам дана од дана доношења одлуке, и то: електронским средством, или поштом, или непосредно.
(3) Одлука о избору садржи: податке о уговорном органу, број и датум доношења одлуке, податке о јавном оглашавању, врсту поступка набавке, број запримљених понуда, назив и податке о изабраном понуђачу, детаљно образложење разлога за избор, поуку о правном лијеку, потпис овлашћеног лица и печат уговорног органа.
(4) Одлука о поништењу поступка набавке садржи: податке о уговорном органу, број и датум доношења одлуке, податке о јавном оглашавању, врсту поступка набавке, законски основ за поништење поступка набавке, детаљно образложење поништења, поуку о правном лијеку, потпис овлашћеног лица и печат уговорног органа.
(5) Одлуку о резултату претквалификације кандидата у поступку који се састоји од двије или више фаза уговорни орган доноси након окончања фазе претквалификације. Ова одлука садржи: податке о уговорном органу, број и датум доношења одлуке, податке о јавном оглашавању, врсту поступка набавке, број запримљених захтјева за учешће, назив и податке о квалификованим кандидатима, податке и образложење о неквалификованим кандидатима, поуку о правном лијеку, потпис овлашћеног лица и печат уговорног органа.

(6) Одлуке из ст. (3) и (4) овог члана уговорни орган објављује на својој веб-страници, ако је има, и то истовремено са њиховим упућивањем понуђачима који су учествовали у поступку јавне набавке."

А чланом 101. став (1)

"(1) Жалба се изјављује:

а) у року од десет дана од дана објаве обавјештења у односу на податке из обавјештења о набавци, односно у року од десет дана од дана преузимања тендерске документације на садржај тендерске документације;

б) у року од десет дана од дана објаве измјене и/или допуне тендерске документације у односу на садржај измјене и/или допуне тендерске документације;

ц) у року од пет дана по пријему записника о отварању понуда, у односу на радње, поступања, нечињења или пропуштања у поступку отварања понуда;

д) у року од десет дана од пријема одлуке о квалификацији кандидата или одлуке о избору најповољнијег понуђача или одлуке о поништењу поступка;

е) у року од десет дана од дана када је уговорни орган требао донијети одлуку из поступка, а пропустио је да је донесе."

Поред тога напомињемо да се Уговорни орган у побијаном рјешње у преамбули позвао на члан 100. Закона о јавним набавкама („Службени гласник БиХ", број: 39/14, 59/22 и 50/24), који у ставу (4) дефинише рок жалбе УРЖ-у што је Уговорни орган и навео у Поуци о правном лијеку у свом Рјешењу о усвајању жалбе, број: 02-04-510-6/26 од 10.03.2026.године, како сиједи:

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛИЈЕКУ: Против овог Рјешења се може изјавити жалба Канцеларији за разматрање жалби путем уговорног органа у року од 10 (десет) дана од дана пријема Рјешења."

Увидом у предметни спис, овај орган је утврдио да је жалилац заступан по пуномоћнику Борису Мандићу, адвокату из Источног Сарајева изјавио жалбу број: NXN-762/26/Ж од 02.03.2026. године на тендерску документацију предметног поступка јавне набавке, те да је уговорни орган поступајући по жалби донио оспорено Рјешење број: 02-04-510-6/26 од 10.03.2026. године, којим се у уводу Рјешења позива на члан 100. ЗЈН, док у тачки 1. диспозитива наводи да се усваја жалба жалиоца Нехен д.о.о. Бања Лука, у тачки 4. диспозитива наводи „Ово рјешење ступа на снагу даном доношења."

С тим у вези, овај орган истиче да је чланом 100. став (5) Закона о јавним набавкама прописано да се против рјешења уговорног органа из става (3) овог члана може изјавити жалба Канцеларији за разматрање жалби, путем уговорног органа, у року од десет дана од дана пријема рјешења.

Такође, чланом 110. став (1) Закона о јавним набавкама прописано је да благовремена, допуштена, уредна од овлаштеног лица и лица које има активну легитимацију изјављена жалба одгађа наставак поступка јавне набавке, закључење и/или извршење уговора о јавној набавци или оквирног споразума до доношења одлуке Канцеларије за разматрање жалби.

У контексту цитиране законске одредбе, овај орган цијени да тачка 4. диспозитива побијаног рјешења, у којој је уговорни орган констатовао да рјешење ступа на снагу

даном доношења, не производи никакве негативне посљедице у погледу могућности изјављивања жалбе на донеснео рјешење, нити представља коначност првостепеног управног акта, будући да је Законом о јавним набавкама прописана могућност изјављивања жалбе на рјешење, а и уговорни орган је оставио могућност изјављивања жалбе на предметно рјешење управо у складу са чланом 100. став (4) Закона о јавним набавкама.

Стога, како на основу тачке 4. диспозитива побијаног рјешења жалилац не може претрпјети било какву штету, будући да има законску могућност изјављивања жалбе на рјешење, а коју му је оставио и уговорни орган поуком о правном лијеку, коју је у коначници и искористио, навод жалиоца се одбија као **неоснован**.

На основу свега наведеног, овај орган констатује да су наводи жалиоца из предметне жалбе дјелимично основани, због чега се иста усваја, поништава се побијано Рјешење о усвајању жалбе број: 02-04-510-6/26 од 10.03.2026. године, те се предмет враћа уговорном органу на поновни поступак, у којем ће по жалби жалиоца број: NXN-762/26/Ж од 02.03.2026. године донијети ново рјешење у складу са ставовима овог органа изнесеним у овом рјешењу.

Жалилац предметном жалбом захтијева накнаду трошкова за састав предметне жалбе, изјављене по пуномоћнику/адвокату Борису Мандићу из Источног Сарајева у износу од 987,19 КМ.

С тим у вези, одредбама члана 119. став (4), (5), (8) и (10) прописано је слиједеће:

„(4) КРЖ одлучује о трошковима жалбеног поступка, одређује ко сноси трошкове жалбеног поступка и њихов износ те коме се и у којем року морају платити.

(5) Странка на чију је штету жалбени поступак окончан дужна је супротној страни надокнадити јасно прецизиране оправдане трошкове који су јој настали учешћем у жалбеном поступку.

(8) У случају усвајања жалбе, КРЖ својом одлуком налаже уговорном органу плаћање трошкова жалбеног поступка жалиоцу у року од осам дана од дана пријема рјешења КРЖ-а.

(10) На жалбене поступке за накнаду трошкова правног заступања висина накнаде одређује се према висини накнаде на коју адвокати имају право у управним поступцима у непроцјењивим предметима.“

С обзиром да је овај орган усвојио предметну жалбу жалиоца, у складу са чланом 119. ЗЈН, примјеном тарифног броја 3. Тарифе о наградама и накнади трошкова за рад адвоката Републике Српске (Службени гласник РС број: 111/24) усваја захтјев жалиоца за накнаду трошкова за састав предметне жалбе по адвокату у износу од 675,00 КМ у складу с тарифним бројем 3. АТРС, паушал 25% у складу с тарифним бројем 12. АТРС у износу од 168,75 КМ, ПДВ 17% у износу од 143,44 КМ, што укупно износи 987,19 КМ.

Усваја се захтјев жалиоца којим тражи да уговорни орган жалиоцу надокнади трошкове поступка који се односе на уплаћену административну таксу у износу од 100,00 КМ, у складу са чланом 119. став (4), (5), (8) и (9) Закона о јавним набавкама, будући да је

жалилац у жалбеном поступку успио са жалбом, а сагласно члану 119. став (5) ЗЈН странка на чију је штету жалбени поступак окончан дужна је супротној страни надокнадити јасно прецизиране оправдане трошкове који су јој настали учешћем у жалбеном поступку, па како је жалилац у жалби поставио захтјев за накнадом уплаћене административне таксе у износу од 100,00 КМ, а на захтјев овог органа, који му је актом број: ЈН2-03-07-1-558-2/26 од 08.04.2026. године наложио да изврши уплату административне таксе у износу од 100,00 КМ, и извршио уплату административне таксе у износу од 100,00 КМ. јасним се закључује да се ради о оправданим трошковима, а уговорни орган као странка на чију је штету жалбени поступак окончан, дужан је жалиоцу надокнадити износ од 100,00 КМ на име трошкова уплаћене административне таксе, све сагласно Пресуди управног апелационог вијећа Суда БиХ број: С1 3 У 041528 23 Увп од 21.09.2023. године.

Повратуплаћених средстава на име накнаде жалбеног поступка у износу од 7.500,00 КМ извршит ће се на основу посебног рјешења овог органа, а у складу са чланом 108. став (7) Закона о јавним набавкама и чланом 5. Инструкције о начину уплате, контроле и повратанакнада прописаних чланом 108. Закона о јавним набавкама ("Службени гласник БиХ" број: 61/24).

На основу чињеница утврђених у поступку и проведених доказа, у складу са чланом 111. став (1) тачка д) Закона о јавним набавкама и чланом 230. став (2) Закона о управном поступку, овај орган је ријешио жалбу, као у диспозитиву овог Рјешења.

Поука о правном лијеку:
Ово Рјешење је коначан управни акт. Против овог Рјешења може се поднијети тужба у управном спору пред Судом Босне и Херцеговине у року од 30 дана од дана пријема Рјешења. Такса на тужбу износи 100,00 КМ.

ПРЕДСЈЕДНИК ВИЈЕЋА
Мирјана Антуновић, дипл. правник

Доставити:
- Nexen д.о.о. Бања Лука, по пуномоћнику Борису Мандићу, адвокату из Источног Сарајева
- Општина Дрвар
- Евиденција
- а/а